

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POLESKIEGO

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n/B, Poleski Urząd Wojewódzki.

Cena pojedynczego numeru 30 marek.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO.

- I. 21. 22. Wykaz ustaw i rozporządzeń ogłoszonych od dn. 1-go do dn. 31 kwietnia 1921 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.
- II. 23. Obwieszczenie Wojewody do ludności w sprawie trybu wydawania paszportów zagranicznych na wyjazd osób pochodzących z Województwa Poleskiego.
- III. 24. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie zaliczania czasu służby b. urzędników państwa rosyjskiego do wysługi lat przy oznaczaniu dodatku drożynianego. 25. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie stosowania w czynnościach biurowych Starostów instrukcji Waniewicza. 26. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie nadania dotychczasowym „Rozkazom Dziennym“ Starostów tytułu „Dziennika Zarządzeń“. 27. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie odróżniania korespondencji urzędowej, adresowanej do Kosowa Poleskiego od Kosowa na Pokuciu. 28. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie godzin przyjęć interesantów w Starostwach oraz o sposobie traktowania tychże. 29. Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie przeprowadzania dochodzeń na skutek interpelacji poselskich w Sejmie. 30. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie kierowania urzędowej korespondencji organów I instancji do Ministerstw i Zarządów Centralnych. 31. Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie odwiedzania sąsiad przez władze administracji politycznej. 32. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie nadsyłania wójtów z pism i wszelkich druków, mających związek z administracją polityczną i bezpieczeństwem publicznym powiatów. 33. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie nadsyłania odpisów statutów nielegalizowanych stowarzyszeń i związków. 34. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie godzin biurowych w Starostwach na czas od 1-go maja aż do odwołania. 35. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie kontroli mięsa wywożonego z obszarów zapowietrzonych księgosuszem. 36. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przysięgi dla wójtów i sołtysów. 37. Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie instrukcji dla referentów samorządowych. 38. Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie zaopatrzenia wójtów i sołtysów w odznaki i pieczęcie.
- IV. 39. Podział egzemplarzy Wydziałów Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego (z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych).
- V. 40. Ruch służbowy w ciągu miesiąca kwietnia 1921 r. a) w Urzędzie Wojewódzkim, b) w Starostwach.
- VI. 41. Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach i związkach.
- VII. 42. 43. Obwieszczenia sądowe.
- VIII. 44. 45. Z księgi zarządzeń Wojewody.

TREŚĆ DZIAŁU NIEURZĘDOWEGO.

- Zjazd Starostów Województwa Poleskiego.
- E. W.: Z przeszłości Brześcia [Litewskiego].
- T. Świętochowski: Sprawa urzędnicza, o interes Państwa.
- Kronika miejscowa: Odbudowanie tablicy pamiątkowej na cześć poległych harcerzy. Uroczystość przekazania szpitala Belgijskiego w Brześciu n/B. Polskiemu Towarzystwu Czerwonego Krzyża. Posiedzenie organizacyjne P. A. T. P. D. z Kasy Pracy przy więzieniu w Brześciu n/B. Wzmianka informacyjna.
- Obwieszczenia o zagubionych dokumentach.
- Ogłoszenia.

Dział urzędowy.

Nr. 30 z dn. 6 kwietnia 1921 r.

Poz. 169. Ustawa z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującym w b. zaborze rosyjskim.

Poz. 170. Ustawa z dnia 17 marca 1921 r. o wykonaniu ślubu, uczynionego przez Sejm Czteroletni, wzniesienia w Warszawie świątyni pod wezwaniem „Opatrzności Bożej“.

Poz. 171. Ustawa z dnia 17 marca 1921 r. o wzniesieniu w Warszawie przez Państwo „Domu Ludowego Rzeczypospolitej“.

21.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych od dnia 1 do dnia 31 kwietnia 1921 r., mających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.

Poz. 174. Ustawa z dnia 18 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu trzech miliardów marek na pomoc rolną.

Poz. 175. Ustawa z dnia 18 marca 1921 r. o zmianie niektórych postanowień Ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand, oraz wizytatorów szkół (Dz. Ust. Nr. 65 poz. 433).

Poz. 177. Ustawa z dnia 18 marca 1921 r. o zwalczaniu przestępstw z chęci zysku, popełnionych przez urzędników.

Poz. 178. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 marca 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r. normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich, oraz Ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o organizacji urzędów ziemskich na ziemię przynależne do Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r.

Nr. 31 z dnia 6 kwietnia 1921 r.

Poz. 179. Ustawa z dnia 17 marca 1921 r. w przedmiocie przyznania ponownego nadzwyczajnego dodatku drożyznianego dla cywilnych emerytowanych funkcjonariuszów państwowych i kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jakoteż dla wdów i sierot po nich, oraz księży emerytów, w końcu dla emerytów wojskowych b. państw zaborczych, tudzież wdów i sierot po nich.

Poz. 182. Ustawa z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie nadzwyczajnego kredytu na zakup zagranicznego zboża siewnego.

Poz. 184. Rozporządzenie Ministra Pocht i Telegrafów z dnia 24 lutego 1921 r. w sprawie podwyższenia opłat za telegramy zagraniczne.

Poz. 186. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8 marca 1921 r. w sprawie przepisów kolejowych ajencji celnych.

Poz. 188. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 15 marca 1921 r. w sprawie zaokrąglenia należności, pobieranych według taryfy osobowej i bagażowej oraz towarowej.

Poz. 190. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 marca 1921 r. uzupełniające rozporządzenia z dnia 29 września 1920 r. w przedmiocie walki z księgosuszem (Dz. U. Rz. P. z r. 1920 Nr. 94 poz. 623) i z dnia 26 listopada 1920 r. w przedmiocie nadzoru sanitarno-weterynaryjnego na linii kordonu, ustanowionego przez Ministerstwo Spraw Wojskowych (Dz. U. Rz. P. z r. 1920 Nr. 114 poz. 757).

Poz. 192. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego oraz Ministrów Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Spraw Wojskowych, w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom W. P. (Dz. U. Rz. P. Nr. 4 z roku 1921 p. 18).

Nr. 32 z dnia 12 kwietnia 1921 r.

Poz. 194. Ustawa z dnia 17 marca 1921 r. zmie-

niająca przepisy tymczasowe o kosztach sądowych.

Poz. 195. Ustawa z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Poz. 196. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8 lutego 1921 r. w przedmiocie zgłaszania kursów sanitarnych i rejestracji osób, które ukończyły kursy sanitarne i wykonywują zawód sanitariuszy.

Poz. 197. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 1 kwietnia 1921 r. w sprawie ograniczenia przywozu fasoli.

Poz. 198. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowania na gripę, połączonej z zapaleniem płuc lub opłucnej.

Nr. 33 z dnia 13 kwietnia 1921 r.

Poz. 199. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 8 marca 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy o podatku od kapitałów i rent.

Poz. 200. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 marca 1921 r. w przedmiocie ulg celnych.

Nr. 34 z dnia 19 kwietnia 1921 r.

Poz. 203. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1921 r. w przedmiocie Statutu Towarzystwa Kredytowego Przemysłu Polskiego.

Nr. 35 z dnia 23 kwietnia 1921 r.

Poz. 205. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych na ziemię, przynależne do Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r.

Poz. 206. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 marca 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na ziemię, przynależne do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r., ustaw o państwowym podatku dochodowym i majątkowym, o podatku od kapitałów i rent i ustawy o podatku przemysłowym w części, dotyczącej zasadniczego podatku przemysłowego oraz w sprawie uchylecia pobieranego w powiatach Wołyńskich na rzecz Skarbu podatku od widowisk.

Poz. 207. Rozporządzenie Ministra Pocht i Telegrafów z dnia 17 lutego 1921 r. w przedmiocie wzajemnego pocztowego ruchu paczkowego między Polską a Czecho-Słowacją.

Poz. 209. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 marca 1921 r. o podwyższeniu opłat za przewóz osób oraz bagażu na kolejach wąskotorowych państwowych, oraz znajdujących się pod zarządem państwowym).

Poz. 210. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia przepisów wykonawczych z dnia 1 lipca 1920 r. (Dz. Ust. № 79 poz. 530) do Ustawy z dnia 29 maja 1920 r. o tymczasowych emeryturach wojskowych (Dz. Ust. Nr. 47 poz. 286).

Nr. 36 z dnia 28 kwietnia 1921 r.

Poz. 213. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wschodnie mocy ustaw o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymaniu dróg i mostów i o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 214. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 1921 r. w przedmiocie ograniczenia właściwości sądów wojskowych.

Poz. 218. Rozporządzenie Ministra Apropowizacji z dnia 5 kwietnia 1921 r. w sprawie uchylenia rozporządzenia Ministra Apropowizacji z dnia 25 stycznia 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 12 poz. 69) w przedmiocie przewozu żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, grochu, fasoli, gryki, prosa, peluszkki, soczewicy, kukurydzy i przetworów tych ziemiopłodów, znajdujących się w obrocie pozakontyngentowym.

Nr. 37 z dnia 30 kwietnia 1921 r.

Poz. 223. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1921 r. w przedmiocie przepisów karnosądowych na ziemiach przynależnych do Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie. podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r.

Poz. 224. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1921 r. o podziale miejscowości w Państwie Polskiem na klasy dla oznaczenia mnożnika dodatku drożyznianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.

Poz. 225. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9 kwietnia 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 14.XII. 1920 r. w sprawie przejęcia kolei, zbudowanych przez b. władze okupacyjne, pod zarządek Ministerstwa Kolei Żelaznych. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 3 z roku 1921 poz. 5).

22.

W Monitorze Polskim:

Nr. 74 z dnia 1 kwietnia 1921 r.

Poz. 115. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie statutów organizacyjnych Ministerstw i Urzędów Centralnych.

Nr. 75 z dnia 2 kwietnia 1921 r.

Poz. 118. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1921 r., zawierające: Regulamin Państwowej Rady Odbudowy.

Poz. 119. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1921 r. zawierające: Regulamin Okręgowych Rad Odbudowy.

Poz. 120. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1921 r. zawierające: Regulamin Powiatowych Rad Odbudowy.

Poz. 121. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1921 r., zawierające: Regulamin Miejskowych Rad Odbudowy.

Nr. 77 z dnia 6 kwietnia 1921 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1921 r. o podwyższeniu dodatku drożyznianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.

Nr. 78 z dnia 7 kwietnia 1921 r.

Poz. 127. Instrukcja, wydana przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, dla Wydziałów Rolnictwa i Weterynarii Urzędów Wojewódzkich.

Nr. 90 z dnia 21 kwietnia 1921 r.

Poz. 134. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 kwietnia 1921 r. o zniesieniu sekwestru i ograniczeń przewozu wewnętrznego papieru drukowego.

Nr. 92 z dnia 23 kwietnia 1921 r.

Poz. 137. Rozporządzenie Ministra Skarbu o utrzymaniu w mocy i częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1919 r. w sprawie czasowego zezwolenia na obrót krajowym tytoniem i papierosami (Monitor Polski Nr. 91 z r. 1919).

Nr. 93 z dnia 26 kwietnia 1921 r.

Poz. 138. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 kwietnia 1921 r. w przedmiocie zawieszenia działania ograniczeń, dotyczących pochodów i zebrań w dniu 1 maja 1921 r.

Nr. 95 z dnia 27 kwietnia 1921 r.

Poz. 139. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 22 stycznia 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w przedmiocie wykonania rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 grudnia 1920 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnic Pruskiej, o częściowej zmianie rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z tymiż Ministrami do rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób, pełniących służbę w wojsku polskiem z poboru i ochotniczo.

Nr. 97 z dnia 29 kwietnia 1921 r.

Poz. 142. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 16 marca 1921 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Apropowizacji w przedmiocie uposażenia kierowników (czek) i nauczycieli (ek) publicznych ludowych szkół rolniczych oraz ustanowienia opłat uczniów i uczenic publicznych ludowych szkół rolniczych za koszty utrzymania w internatach szkolnych.

II.

23.

Obwieszczenie Wojewody do ludności w sprawie trybu wydawania paszportów zagranicznych na wyjazd osób pochodzących z Województwa Poleskiego.

Na zasadzie polecenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 8 kwietnia b. r. Nr. 250, podaje się do ogólnej wiadomości, że składanie podań o paszporty zagraniczne w biurze paszportowym byłego Zarządu Terenów Przyfrontowych i Etapowych z dniem 1 maja roku bieżącego zostaje zawieszona.

Od 1 maja r. b. paszporty zagraniczne dla osób pochodzących z Województwa Poleskiego będą wydawały władze administracyjne I instancji, czyli Starostwa, w obrębie których osoba wyjeżdżająca ma miejsce zamieszkania.

Za miejsce zamieszkania, w znaczeniu niniejszego obwieszczenia, uważanem będzie miejsce, w którym osoba, pragnąca otrzymać paszport zagraniczny, w przeciągu 6-ciu miesięcy ostatnio przebywała.

Brześć nad Bugiem, dn. 12 kwietnia 1921 roku.

Wojewoda Poleski:

(—) Roman

III.

24.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie zaliczania czasu służby b. urzędników państwa rosyjskiego do wysługi lat przy oznaczaniu dodatku drożyznianego.

Wobec powstania wątpliwości jak postępować należy przy przyznaniu dodatku za wysługę lat przez Komisję Weryfikacyjną tym byłym urzędnikom państwa rosyjskiego, którzy w roku 1915 pozostali w kraju, a nie wyjechali z władzami rosyjskimi—wyjasniło Prezydium Rady Ministrów, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, że urzędnikom tym zaliczać należy, z tytułu służby państwowej rosyjskiej, czas do 1 sierpnia 1915 roku, t. j. do dnia, w którym faktycznie przestali pełnić swoje obowiązki służbowe.

Powyższe komunikuję Panu Staroście z poleceniem zawiadomienia interesowanych.

Brześć nad Bugiem, dn. 5 kwietnia 1921 r. (№ 1.833 I).

Wojewoda:

(—) Roman

25.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie stosowania w czynnościach biurowych Starostw instrukcji Waniewicza.

Potwierdzając okólnik Nr. 37 b. Z. T. P. i E., niniejszym zarządzam wprowadzenie we wszystkich Starostwach Województwa Poleskiego instrukcji biurowej w opracowaniu Waniewicza, zatwierdzonej i wprowadzonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na terenie b. Kongresówki.

Zechce Pan Starosta polecić podwładnym urzędnikom zaznajomienie się ze sposobem stosowania omawianej instrukcji w wewnętrznej biurowości Starostwa, oraz osobiście dopilnować ścisłego przestrzegania teje przez urzędników.

Jednocześnie wyjaśniam najważniejsze zasady prowadzenia urzędowej korespondencji, zarówno z urzędami podległymi Starostwu, jak i z władzami przełożonymi.

Każde pismo winno być zredagowane w formie *krótkiej, jasnej i rzeczowej*, przyczem należy zwracać szczególniejszą uwagę na poprawność stylu. Urzędom podległym Starostwu należy *polecać* wykonanie, urzędy zaś i osoby nie podległe Starostwu—*prosić o załatwienie sprawy*. Pisma do władz lub urzędów Starostwu podległych, oczekujące odpowiedzi, winne być zaopatrzone w odpowiedni termin, kiedy ta odpowiedź jest pożądaną lub niezbędną dla załatwienia sprawy. Terminy te winny być określane możliwie najdłuższe, z tem obliczeniem, by dany urząd lub władza, której się poleca zebranie informacji, dla załatwienia sprawy niezbędnych, mogła istotnie żądane wiadomości zebrać i dostarczyć w oznaczonym czasie. Gdyby jednak sprawa była pilna—trzeba to w piśmie *zaznaczyć*.

Każde pismo może mieć tylko *jeden podpis*: Starosty lub urzędnika przezeń upoważnionego do podpisywania, przyczem dany urzędnik podpisuje: „za Starostę“. W razie nieobecności Starosty, urzędnik, któremu Starosta zlecił zastępstwo, podpisuje: „Starosta w zastępstwie“ lub „wz. Starosta“.

Pism. podpisywanych przez Starostę lub jego zastępcę, *nie może* jednocześnie podpisywać naczelnik kancelarii lub referent, jak to praktykują niektóre urzędy. Naczelnik kancelarii może tylko podpisywać *przynaglenia* do osób lub urzędów podległych Staroście. Natomiast na brulionie pisma referent, który je redagował, winien umieścić swój podpis, pod podpisem Starosty, względnie urzędnika akceptującego pismo.

W odpowiedziach na pismo urzędowe z reguły należy się powoływać na numer i datę pisma, które odpowiedź spowodowało, zaś z lewej strony, u góry, (obok treści) umieszczać: „w sprawie“ wyłuszczając w krótkości przedmiot, omawiany w piśmie.

Pieczęcie okrągłe Starostwa mogą być wyciskane jedynie na dokumentach, wystawianych przez Starostwo, (poświadczenia, przepustki, legitymacje i t. p.) a nigdy na pismach, choćby te były adresowane do władz przełożonych.

Wspomniana wyżej instrukcja biurowa nie ma zastosowania w urzędach rejonowych.

Brześć nad Bugiem, dn. 6 kwietnia 1921 r. (№ 1.851 I).

Wojewoda:

(—) Roman

26

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie nadania dotychczasowym „rozkazem dziennym“ Starostów tytułu „dziennika zarządzeń“.

Polecam Panu Staroście wydawanym przez niego zarządzeniom p. t. „rozказы dzienne“—nadać od dnia otrzymania niniejszego—tytuł: „dziennika

zarządzeń, rozpoczynając numerację takowych od Nr. 1, stawiając w ulamku liczbę bieżącą dotychczasowych rozkazów.

Przykład: Dziennik Zarządzeń Nr. 1:28.

Brześć nad Bugiem dn. 8:IV.1921 r. (Nr. 1.861:I).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman.*

27.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie odróżniania korespondencji urzędowej, adresowanej do Kosowa Poleskiego od Kosowa na Pokuciu.

W myśl pisma Prezydium Rady Ministrów z dnia 9:III. 1921 r. Nr. 5040, zakomunikowanego Urzędowi Wojewódzkiemu okólnikiem Nr. 480 M. S. Wew. z dnia 23 marca 1921 r. Nr. A. O 2411:2, polecam Panu Staroście wszelką korespondencję urzędową, przeznaczoną dla Kosowa na Polesiu, adresować: Kosów Poleski, a to celem uniknięcia mylnego nadsyłania tego rodzaju pism do Kosowa na Pokuciu.

Brześć nad Bugiem, dn. 14:IV. 1921 r. (Nr. 1.925:I).

Za Wojewodę:

(—) *J. Sienkiewicz*

28.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie godzin przyjęć interesantów w Starostwach oraz o sposobie traktowania tychże.

W myśl okólnika Nr. 2 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 1 kwietnia r. b., Nr. Pr. 20418, polecam Panu Staroście wyznaczyć i podać do publicznej wiadomości (w urzędzie) godziny przyjęć interesantów i ściśle się do takowych stosować, przy czem przyjęcia te winny odbywać się codziennie, w ciągu przynajmniej dwóch godzin przez Starostę, a trzech godzin przez poszczególnych referentów i urzędników, aby tym sposobem ułatwić społeczeństwu kontakt z miejscową administracją i umożliwić dostęp każdemu, ktoby miał jakąkolwiek sprawę do załatwienia.

Jednocześnie podkreślam z naciskiem, że tak Starosta, jak i każdy urzędnik, w stosunku do interesantów, winien się podporządkować zasadom, wyrażonym w odezwie Pana Prezydenta Ministrów do wszystkich urzędników, z dnia 26 lipca 1920 r. Nr. 1602:1, to znaczy: być dla wszystkich równie uprzejmym, bez względu na stan i ubiór interesanta, nie pozwalać im długo wyczekiwać w korytarzach i poczekalniach, lecz każdego, w oznaczonych dla przyjęć godzinach, przyjmować kolejno, traktując wszystkich bez wyjątku z całą uprzejmością i gotowością przyjęcia każdemu ze służbową pomocą, kierując się zasadą, że urzędnik jest dla interesantów, a nie odwrotnie.

Posłowie do Sejmu Ustawodawczego i urzędnicy państwowi, zgłaszający się w sprawach służbowych, winni być przyjmowani i poza godzinami przyjęć oraz przed innymi interesantami. Również interesantów w sprawach nie cierpiących zwłoki, należy przyjmować poza godzinami, wyznaczonymi do przyjęć.

O wydanych w powyższej sprawie zarządzeniach, w szczególności o rozkładzie godzin, przeznaczonych na przyjmowanie interesantów i o ich podaniu do ogólnej wiadomości, zechce Pan Starosta nadesłać w możliwie najkrótszym czasie sprawozdanie.

Termin 17-go maja 1921 r.

Brześć nad Bugiem, dn. 15:IV. 1921 r. (Nr. 1.875:I).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman.*

29.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie przeprowadzania dochodzeń na skutek interpelacji posełskich w Sejmie.

Polecam Panu Staroście na przyszłość, aby wszelkie dochodzenia, przeprowadzane w I instancji, na skutek interpelacji posełskich, wnoszonych do Sejmu Ustawodawczego, uskuteczane były możliwie dokładnie i jaknajspieszniej, oraz, by wyczerpujące sprawozdania z tychże nadsyłane były do Urzędu Wojewódzkiego natychmiast, z uwagi na niezwykłą ważność i pilność takich spraw i obowiązek udzielania Sejmowi rzeczowych wyjaśnień przez poszczególnych Ministrów w określonym przepisami terminie od dnia wniesienia interpelacji.

Brześć nad Bugiem, dn. 23:IV 1921 r. (Nr. 1.954:I).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman*

30.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie kierowania urzędowej korespondencji organów I instancji do Ministerstw i Zarządów Centralnych.

Zdarza się, iż urzędy I-ej instancji zwracają się częstokroć z pismami wprost do Ministerstw bezpośrednio, z pominięciem swej władzy przełożonej. Taki sposób postępowania jest niedopuszczalny, jako będący w sprzeczności z ogólnie ustalonymi zasadami organizacji administracji państwowej, w myśl których do występowania z wnioskami, w sprawie jakiegoś resortu, do innych Ministerstw (Zarządów Centralnych) uprawnione jest tylko dane Ministerstwo, jako III-cia instancja tej samej dykasterji, zaś Ministerstwo, do którego wpłynęło pismo I-ej instancji z pominięciem drogi przepisanej, t. j. II i III instancji właściwego resortu—nie może i nie będzie pisma tego rozpatrywać.

Celem uniknięcia niewłaściwego skierowywania urzędowej korespondencji, polecam Panu Staroście zwrócić uwagę referentów resortowych oraz dopilnować, by na przyszłość wszelkie pisma, wychodzące z I-szej instancji danego resortu, a wymagające załatwienia w II-ej i III-ej instancji jakiegokolwiek resortu—były obowiązkowo skierowywane w drodze przepisanej, t. j. do Województwa, jako II-ej instancji.

Brześć nad Bugiem, dn. 25:IV. 1921 r. (№ 1.899:I).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman*

31.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie odwiedzania szkół przez władze administracji politycznej.

W myśl obowiązujących przepisów, władze administracji politycznej (Starostwa) mogą a nawet powinny odwiedzać szkoły, lecz za każdorazowym porozumieniem się w tym względzie z odnośną władzą szkolną.

Jednakże, w czasie takich odwiedzin, nie przysługuje przedstawicielom władzy administracyjnej prawo udzielania personelowi szkolnemu poleceń lub wskazówek, dotyczących ewentualnych zmian w systemie nauczania.

Powyższe polecam Panu Staroście przyjąć do wiadomości i zastosowania się.

Brześć nad Bugiem, dn. 29:IV. 1921 r. (Nr. 1.1030:1).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman*.

32.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie nadsyłania wycinków z pism i wszelkich druków, mających związek z administracją polityczną i bezpieczeństwem publicznem powiatów.

Polecam Panu Staroście nadsyłać jaknajspieszniej do Urzędu Wojewódzkiego wszelkie druki, ewentualnie wycinki z pism, mające związek z miejscową administracją polityczną, nadużyciami władz i organów urzędowych oraz bezpieczeństwem publicznem na terenie powiatów, o ile pisma tego rodzaju, wydawane na miejscu lub gdziekolwiekbydź poza granicami powiatu—znajdą się w posiadaniu Pana.

Brześć nad Bugiem, dn. 22:IV. 1921 r. (Nr. 1. 1141:1).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman*

33.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie godzin biurowych w Starostwach na czas od 1-go Maja, aż do odwołania.

Z dniem 1 maja r. b. zarządzam, aż do odwołania, wprowadzenie czynności biurowych we wszystkich podległych mi Urzędach Starościńskich od godziny 8-ej rano do 3-ej po południu.

Polecam Panu Staroście wydać stosowne zarządzenia w tym względzie, oraz ustanowić dyżury urzędnicze od godziny 3-ej do 10-ej wieczór.

Brześć nad Bugiem, dn. 29:IV. 1921 r. (Nr. 1.1142:1).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman*

34.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie nadsyłania odpisów statutów zalegalizowanych stowarzyszeń i związków.

Celem zaprowadzenia w Urzędzie Wojewódzkim dokładnej ewidencji stowarzyszeń i związków, polecam Panu Staroście, w uzupełnieniu okólnika Nr. 1:4 p. II,

oraz potwierdzając okólnik Nr. 40 b. Z. T. P. i E.—zarządać od organów zawiadowczych wszystkich stowarzyszeń i związków, działających na terenie powierzonego Panu Starostwa, nadesłania następujących dokumentów:

- 1) odpisu zalegalizowanego statutu,
- 2) spisu członków zarządu, rady i komisji rewizyjnej.

Oba powyższe dokumenty winny być zaświadczone przez organ zawiadowczy stowarzyszenia lub związku i przesłane przez Pana do Urzędu Wojewódzkiego przed dniem 1 czerwca 1921 r.

Brześć nad Bugiem, dn. 30:IV. 1921 r. (Nr. 1.615:2).

Wojewoda:

(—) *Walery Roman*

35.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie kontroli mięsa wywożonego z obszarów zapowietrzonych księgosuszem.

Poniżej zamieszczony okólnik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych podaje do wiadomości i stosowania.

Brześć nad Bugiem, dn. 7 kwietnia 1921 r. (Nr. 4:11).

Wojewoda:

(—) *Roman*

Wobec częstych wypadków kwestjonowania zatrzymywania przez organa administracyjne, policyjne i kolejowe posyłek mięsa wieprzowego, wędlin i słoniny, pochodzących z obszarów zapowietrzonych księgosuszem, a przeznaczonych na wywóz do obszarów położonych na zachód od linii ochronnej, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych wyjaśnia, że zakaz wywozu mięsa, przewidziany w ustępie III art. 2 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i D. P. z 29 września 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 623), odnosi się tylko do mięsa pochodzącego z przeżuwanicy, t. j. bydła rogatego, owiec i kóz.

Natomiast wywóz kolejną mięsa wieprzowego, surowego lub solonego—jest dozwolony, pod warunkiem, że do każdej posyłki takiego mięsa dołączone będzie świadectwo, wystawione przez lekarza weterynaryjnego, stwierdzające, że mięso to było, w miejscu uboju, poddane oględzinom weterynaryjnym i uznane zostało za zdadne do spożycia.

Wywóz wędlin i tłuszczu wieprzowego nie podlega żadnym ograniczeniom.

Wyjaśnienie powyższe zechce Pan Wojewoda podać bezzwłocznie do wiadomości podwładnych Mu organów administracyjnych.

Za Ministra:

№ 911:0, 1921 r.

Dyrektor Departamentu
(podpis nieczytelny)

36.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie przysięgi dla wójtów i sołtysów.

Mając na uwadze brak roty przysięgi dla wójtów i sołtysów w Województwie Poleskiem, na zasadzie art. 43 i 78 rozporządzenia K. G. Z. W. o samorząd

dzie gminnym, z dnia 26 września 1919 r., (Dz. Urz. 21, poz. 215), zarządzam, co następuje:

Wójtowie gmin i sołtysi obowiązani są do złożenia, przed objęciem urzędowania, następującej przysięgi służbowej w ręce Starosty:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu na powierzonem mi stanowisku pożytek Państwa Polskiego oraz dobro publiczne mieć zawsze przed oczyma; Władzy Zwierzchniej Państwa Polskiego wierności dochować: wszystkich obywateli kraju w równym mając zachowaniu, przepisów prawa strzedz pilnie, obowiązki swoje spełniać gorliwie i sumiennie, rozkazy przełożonych wykonywać dokładnie, tajemnicy urzędowej dochować. Tak mi Panie Boże dopomóż“.

Wykonanie przysięgi odbywa się przez odczytanie roty przez osobę składającą przysięgę, bądź powtarzanie jej za Starostą, z zastosowaniem się przytem do obrządku wyznania, do którego osoba składająca przysięgę należy, a w szczególności: a) osoby wyznania rzymsko-katolickiego i prawosławnego składają przysięgę przed krucyfiksem, przy wygłaszaniu roty podnoszą dwa palce prawej ręki do góry, a po wygłoszeniu całują krzyż; b) osoby wyznania ewangelicko-reformowanego i ewangelicko-augsburskiego składają przysięgę przed krucyfiksem i przy wygłaszaniu roty podnoszą dwa palce prawej ręki do góry. Starosta winien, przed zaprzysiężeniem, upewnić się, czy składający przysięgę jest konfirmowany, oraz wskazać na ważność sprawy i świętość tego aktu religijnego; c) osoby wyznania mojżeszowego wygłaszają rotę przysięgi mając głowę nakrytą i trzymając Torę w rękę, a na niej dwa palce.

O dopełnieniu aktu przysięgi winien być sporządzony protokół, zawierający imię i nazwisko składającego przysięgę, oznaczenie zajmowanego urzędu, oraz dosłowny tekst roty przysięgi. Protokół ten podpisuje osoba składająca przysięgę oraz Starosta.

Niniejsze zarządzenie ma zastosowanie jedynie dla wójtów i sołtysów nowopowołanych lub takich, którzy, pełniąc obowiązki służbowe, dotychczas przysięgi nie składali.

Brześć nad Bugiem, dn. 30 kwietnia 1921 r. (Nr. 111:8)

Wojewoda:

(—) *Roman*

37.

Okólnik Wojewody do Starostów w przedmiocie instrukcji dla referentów samorządowych.

W myśl art. 5 i p. 1 art. 7 instrukcji dla pow. ref. samorządowych, wydanej przez K. G. Z. W. z dnia 29.IV-20 r. (Dz. Urz. 49), referenci samorządowi obowiązani są przedkładać pp. Starostom, w dwóch egzemplarzach, protokół z każdej wizytacji rewizyjnej, dokonanej w gminie wiejskiej lub miejskiej, a co miesiąc, do aprobaty, plan wyjazdów do gmin, w celach inspekcyjno-służbowych, przyczem jeden egzemplarz takowych winni są pp. Starostowie przesyłać do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego.

Tymczasem pp. Starostowie, nie bacząc na to i wydany w tym względzie okólnik za Nr. 3111 z

dnia 10 marca, r. b., Nr. 111-40, w którym zalecono ściśle przestrzeganie powyższego, dotychczas do tego się nie zastosowali.

Z nadsyłanych sprawozdań sytuacyjnych o samorządzie gminnym i miejskim za m. marzec zauważono, że te w większości wypadków nie dają tego obrazu o stanie gospodarki w poszczególnych gminach Starostwa, jakie nakreślone zostały tym okólnikiem i pomijają zupełnie te sprawy zasadnicze, bez których wyrobienie zdania o faktycznym stanie tego życia jest niemożliwym, i tak np. nie wiadomo ile dni w miesiącu referent był w rozjazdach inspekcyjnych i w jakich sprawach; czy Rady Gminne są restytuowane i czy urzędują, czy w ich składzie personalnym nie zaszyły zmiany; czy gminy posiadają majątek własny, jaki i w czyim znajduje się użytkowaniu; czy urzędy gminne mieszczą się we własnych lokalach lub wynajętych i t. d.

Same sprawozdania nadsyłane bywają do Województwa z kilkunastodniowym opóźnieniem, co znowu bardzo dotkliwie wpływa na załatwienie spraw bieżących.

Powyższe uwagi najwymowniej świadczą o niedostatecznej znajomości przepisów instrukcji, tudzież małego zainteresowania się sprawami życia samorządowego ze strony niektórych referentów samorządowych.

Z tych względów, jak i z uwagi na ogrom, w chwili obecnej, prac organizacyjnych w dziedzinie administracji państwowej na terenie Województwa, muszę przykładać wielką wagę do unormowania się stosunków gmin wiejskich i miejskich nie tylko jako jednostek samorządowych, lecz jako najniższego organu administracji państwowej.

W tym celu polecam Panu Staroście zwrócić baczną uwagę na to: 1) by referent ściśle wykonywał funkcje nakreślone instrukcją i był w ciągłym kontakcie z gminami, przez jaknajczęstsze wyjazdy; 2) by prowadził kontrolę, wykazy i akta przewidziane art. 10 instrukcji z dnia 29.IV-21 r.; 3) aby protokół wizytacji rewizyjnych, plany rozjazdów służbowych i sprawozdania sytuacyjne nadsyłane były regularnie i w ściśle określonych terminach do Urzędu Wojewódzkiego.

Brześć nad Bugiem, dn. 30 kwietnia 1921 r. (Nr. 111:9)

Wojewoda:

(—) *Roman*

38.

Okólnik Wojewody do Starostów w sprawie zaopatrzenia wójtów i sołtysów w odznaki i pieczęcie.

Doszło do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego, że nie wszyscy wójtowie i sołtysi są w posiadaniu okrągłych pieczęci urzędowych oraz odznak służbowych, ustanowionych rozporządzeniem K. G. Z. W. z dnia 13.IV-20 r. (Dz. Urz. 35).

Wobec powyższego, polecam Panu Staroście wydać odnośne zarządzenie celem zaopatrzenia wójtów i sołtysów w powyższe odznaki w terminie miesięcznym.

Odznaki służbowe winny odpowiadać opracowa-

nym przez Z. C. Z. W. (Dz. Urz. 35. 1920 r.) zaś pieczęcie—wzorom załączonym.

Koszta poniesione na ten cel pokrywają Urzędy Gminne z własnych funduszy.

Wszystkie, znajdujące się obecnie u wójtów i sołtysów, pieczęcie i odznaki służbowe, po zaopatrzeniu ich w nowe, według wskazanych wzorów, winny być od nich odebrane.

Brześć nad Bugiem, dn. 4 kwietnia 1921 r. (Nr. 111/10).

Wojewoda:

(—) *Roman*

IV.

39.

Podział czynności Wydziałów Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego.

(Z etatu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych).

I. WYDZIAŁ PREZYDJAŁNY.

Naczelnik Wydziału: Jan Sienkiewicz.

I. ODDZIAŁ OSOBOWY (PO.)

Kierownik Oddziału: Izidor Kunczewicz.

Oddział osobowy załatwia wszystkie sprawy personalne urzędników Urzędu Wojewódzkiego i Urzędów podległych, w szczególności:

A. w sprawach personalnych:

- 1) Sprawy kandydatów na posady, rejestracja kandydatów, zbieranie referencji i informacji, wniośki kwalifikacyjne.
- 2) Sprawy związane z przyjęciem urzędników do służby w Urzędzie Wojewódzkim i w Urzędach podległych; nominacje.
- 3) Stabilizacja urzędników i sprawy przysięgi służbowej.
- 4) Sprawy związane z awansowaniem urzędników.
- 5) Zapomogi i renumeracje.
- 6) Przeniesienia służbowe urzędników, sprawy urlopów i zastępstw.
- 7) Dymisje urzędników.
- 8) Sprawy dotyczące służby wojskowej urzędników, odroczeń i reklamacji z wojska.
- 9) Dokumenty osobiste urzędników, legitymacje, zaświadczenia. Wykazy stanu osobowego, rodzinnego i stanu służby oraz wykazy starszeństwa urzędników.
- 10) Pozwolenia na zajęcie dodatkowe i uboczne.
- 11) Sprawy emerytalne urzędników.
- 12) Sprawy Komisji kwalifikacyjnych, weryfikacyjnych i t. p.
- 13) Ewidencja urzędników.
- 14) Wykazy osobowe urzędników.
- 15) Wykazy osób zdyskwalifikowanych do służby państwowej.
- 16) Archiwum personalne.
- 17) Poświadczenia podpisów Kierowników Urzędów podległych Urzędowi Wojewódzkiemu.

B. w sprawach dyscyplinarnych.:

- 18) Przedwstępne dochodzenia przeciw urzędnikom wskutek skarg i zażaleń.
- 19) Przygotowywanie wniosków w sprawie wdrażania lub zaniechania dochodzeń dyscyplinarnych.
- 20) Sprawy Komisji Dyscyplinarnej.

2. ODDZIAŁ INSPEKCYJNY. (PI.)

Kierownik Oddziału: Stanisław Zaremba.

Oddział Inspekcyjny załatwia sprawy wynikające z nadzoru nad porządkiem i jednolitością urzędowania Urzędu Wojewódzkiego i Urzędów podległych; w szczególności Oddział załatwia:

- 1) Lustracje Starostw.
- 2) Czuwanie nad sprawnością urzędowania Urzędów Starościńskich.
- 3) Opracowywanie wniosków i rozporządzeń Wojewody, dotyczących organizacji Urzędu Wojewódzkiego i urzędów Starościńskich. Czuwanie nad wykonaniem rozporządzeń i obowiązujących przepisów porządkowych.
- 4) Ewidencja wszystkich okólników Urzędu Wojewódzkiego.
- 5) Publikacja rozporządzeń Wojewody i okólników w Dzienniku Urzędowym Województwa.
- 6) Opracowywanie sprawozdań perjodycznych z działalności Urzędu Wojewódzkiego.
- 7) Zjazdy Starostów.
- 8) Ewidencja rozporządzeń wydawanych przez Starostów.

3. ODDZIAŁ OGÓLNY (PP.)

Kierownik Oddziału: w zastępstwie Edmund Walter.

Oddział Ogólny załatwia sprawy pozostające w związku z funkcjami Wojewody jako przedstawiciela Rządu, oraz sprawy, wynikające ze stosunku Urzędu Wojewódzkiego i Starościńskich do organów w Urzędzie Wojewódzkim nie reprezentowanych.

W szczególności oddział załatwia:

- 1) Sprawy wyborów do Sejmu i Senatu.
- 2) Interpelacje sejmowe i inne w porozumieniu z innymi Wydziałami.
- 3) Sprawy wynikające ze stosunku Urzędu Wojewódzkiego do organizacji administracji sądowej, skarbowej, szkolnej, kolejowej i pocztowo-telegraficznej (o ile nie zostały przekazane innym wydziałom).
- 4) Ewidencja konferencji w sprawach nie przekazanych innym Wydziałom, zwoływanych z inicjatyw Urzędu Wojewódzkiego.
- 5) Ewidencja rozporządzeń władz bezpośrednio z Urzędem Wojewódzkim nie związanych (za wyjątkiem przekazanych innym Wydziałom).
- 6) Sprawy polityczne, o ile nie wchodzą w zakres czynności innych Wydziałów.
- 7) Sprawy różne, nie należące do kompetencji innych Wydziałów.
- 8) Redakcja Dziennika Urzędowego.

4. ODDZIAŁ BEZPIECZEŃSTWA PUBLICZNEGO. (PB.)

Kierownik Oddziału: Włodzimierz Dworakowski.

Oddział obejmuje wszystkie sprawy związane z bezpieczeństwem publicznym na terenie Województwa, z wyjątkiem spraw, należących do zakresu czynności innych Wydziałów, w szczególności:

A. W sprawach ogólnego bezpieczeństwa.

- 1) Sprawy ochrony granic Państwa na terytorjum Województwa oraz kontrola ruchu granicznego.
- 2) Sprawy emigracji, reemigracji i repatriacji.
- 3) Sprawy paszportów zagranicznych.
- 4) Sprawy obcokrajowców.
- 5) Sprawy związane z czuwaniem nad ogólnym stanem bezpieczeństwa w Województwie.
- 6) Sprawy ustaw wyjątkowych.
- 7) Sprawy związane z urzędowaniem Sądów doraźnych.
- 8) Sprawy internowanych
- 9) Sprawy ruchu wywrotowego.
- 10) Sprawy ruchów narodowościowych i wyznaniowych w związku z bezpieczeństwem publicznym.
- 11) Sprawy ruchu zawodowego.
- 12) Sprawy strajków.
- 13) Sprawy zjazdów, wieców, zebrań i wyborów.
- 14) Sprawy dotyczące przestępczości (bandytyzm, żebractwo, włóczęgostwo i t. p.)
- 15) Opracowywanie sprawozdań sytuacyjnych w zakresie stanu bezpieczeństwa w Województwie.

B. W sprawach porządku publicznego i policji.

- 16) Opracowywanie przepisów policyjnych w sprawach porządku publicznego.
- 17) Sprawy Policji i sprawy stosunku organów policji do władz państwowych i samorządowych.
- 18) Sprawy aresztów.
- 19) Sprawy policji budowlanej, ogniowej, weterynaryjnej i t. p.
- 20) Sprawy wynikające z posiadania i nabywania broni palnej i materiałów wybuchowych [za wyjątkiem rekursów od orzeczeń I Instancji Administracyjnej].
- 21) Sprawy paszportów wewnętrznych.
- 22) Sprawy paszportów meldunkowych.
- 23) Sprawy zezwoleń na kwesty publiczne.
- 24) Sprawy ruchu ulicznego i drogowego.
- 25) Sprawy lombardów, biur pośrednictwa i t. p.
- 26) Sprawy cmentarzy, przewożenia zwłok i ekshumacji.

C. W sprawach stowarzyszeń i prasy.

- 27) Legalizacja i rejestracja stowarzyszeń i związków oraz ich ewidencja.
- 28) Sprawy wykroczeń przeciwko obowiązującym przepisom o stowarzyszeniach.
- 29) Sprawy odwoławcze od decyzji Starostów w sprawach stowarzyszeń.

30) Nadzór nad działalnością stowarzyszeń i związków.

31) Opieka i nadzór nad zagranicznymi towarzystwami humanitarnymi.

32) Nadzór nad zakładami widowiskowymi

33) Koncesje na kinematografy, teatry i t. p. zakłady widowiskowe.

34) Nadzór nad prasą, zakładami drukarskimi składami druków.

35) Sprostowania w prasie i wdrażanie akcji sądowej w razie nadużyć wolności słowa w druku.

36) Gromadzenie materiałów prasowych, [wycinki] dotyczących spraw wchodzących w zakres działalności Urzędu Wojewódzkiego i Urzędów podległych.

5. ODDZIAŁ KANCELARYJNY.

Znak Oddz. Kanc. I.

Kierownik Kancelarii: Magdalena Telszewska.

II. Wydział Administracyjny.

Naczelnik Wydziału: Tomasz Świętochowski.

I. ODDZIAŁ KARNO-ADMINISTRACYJNY (AK.)

Kierownik Oddziału: w zastępstwie Mieczysław Statkiewicz.

Oddział administracyjno-karny załatwia następujące sprawy:

- 1) Rekursów, skarg i zażaleń od orzeczeń Starostw we wszystkich sprawach administracyjno-karnych z wyjątkiem spraw wyraźnie zastrzeżonych innym Wydziałom.
- 2) Instruowanie urzędów administracyjnych I instancji w sprawach dotyczących postępowania karno-administracyjnego.
- 3) Sprawy administracyjno-karne we własnym zakresie działania.
- 4) Sprawy wywłaszczeń.
- 5) Sprawy fundacji, z wyjątkiem fundacji, poczynionych na rzecz gmin samorządowych.

II. ODDZIAŁ WOJSKOWY (AW.)

Kierownik Oddziału v a c a t.

Oddział wojskowy obejmuje wszystkie sprawy, związane ze współdziałaniem z władzami wojskowymi z wyjątkiem spraw przekazanych kompetencji innych Wydziałów, a w szczególności:

- 1) Nadzór nad funkcjonowaniem władz administracyjnych w zakresie administracji wojskowej.
- 2) Instruowanie władz podległych w zakresie czynności wynikających ze współdziałania władzy administracyjnej wojskowej.
- 3) Sprawy poborowe, ewidencja ludności dla celów wojskowych, pobory wojskowe ludzi, reklamacje i zwolnienia z wojska.
- 4) Sprawy zasiłków dla rodzin wojskowych.
- 5) Sprawy inwalidów, wdów i sierot poległych wojskowych.

- 6) Sprawy mobilizacji koni.
- 7) Sprawy świadczeń wojennych [osobistych i rzeczowych].
- 8) Sprawy kwaterunkowe.
- 9) Sprawy demobilizacji osobowej i rzeczowej.
- 10) Sprawy zdobyczy wojennej.
- 11) Sprawy grobów wojennych.

3. ODDZIAŁ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ (AO.)

Kierownik Oddziału: w zastępstwie Wacław Bołdok.

Oddział załatwia następujące sprawy:

- 1) Granic Województwa, powiatów, gmin wiejskich i miejskich.
- 2) Sprawy związane z tworzeniem nowych powiatów i gmin.
- 3) Nadzór nad wykonywaniem przez Urzędy I Instancji ustaw w zakresie prawa administracyjno-politycznego, nie objętych kompetencją innych Wydziałów.
- 4) Sprawy konfliktów kompetencyjnych podległych Urzędowi Wojewódzkiemu Urzędów administracyjnych z innymi władzami.
- 5) Sprawy uprawnień organów administracyjnych.
- 6) Sprawy związane z ustaleniem wierzytelności należnych od gmin na rzecz Skarbu państwa.
- 7) Sprawy przedsięwzięć i koncesji należących do obywateli Państw obcych.
- 8) Sprawy rejestracji emerytur i należności b. funkcjonariuszów państw zagranicznych.
- 9) Sprawy współdziałania z odpowiednimi urzędami w pracach, związanych z likwidacją strat wojennych i innych.
- 10) Sprawy związane z odbudową kraju.
- 11) Sprawy mieszkaniowe (ochrona lokatorów, rekwiizycji mieszkań dla urzędów i urzędników).
- 12) Sprawy podwodowe.
- 13) Sprawy kosztów leczenia.
- 14) Sprawy związane ze stwierdzaniem, nadawaniem i utratą obywatelstwa.
- 15) Sprawy opcji.
- 16) Sprawy przynależności do byłych organizacji stanowych.
- 17) Sprawy aktów stanu cywilnego.
- 18) Sprawy nadzoru nad księgami ludności.
- 19) Sprawy statystyki administracyjnej.
- 20) Sprawy współdziałania w pracach Głównego Urzędu Statystycznego.
- 21) Różne, nie przekazane innym Oddziałom Wydziału Administracyjnego.

4. ODDZIAŁ WYZNANIOWY (AR.)

Kierownik Oddziału v a c a t.

Oddział załatwia następujące sprawy:

- 1) Nadzór nad urzędami I instancji w zakresie

spraw wynikających z gwarantowanej przez Konstytucję wolności wyznania.

- 2) Sprawy związków religijnych.
- 3) Sprawy opieki nad świątyniami.

5. ODDZIAŁ KULTURY i SZTUKI (AS.)

Kierownik Oddziału v a c a t.

Oddział załatwia następujące sprawy:

- 1) Wnioskowanie w sprawach opieki nad zabytkami.
- 2) Instruowanie podległych organów w sprawach związanych z opieką nad zabytkami.
- 3) Opieka nad zbiorami sztuki i nauki oraz gromadzenie danych w tych sprawach.
- 4) Opieka nad sztuką ludową.
- 5) Sprawy związane z burzeniem, niszczeniem, przerabianiem, odnawianiem, rekonstrukcją zabytków nieruchomych oraz zabezpieczanie stanu i całości wykopalisk i znalezisk.

6. ODDZIAŁ KANCELARYJNY

Znak Oddz. Kanc. II

Kierownik Kancelarii: Franciszek Nabagło.

III. Wydział Samorządowy.

Naczelnik Wydziału: Mieczysław Downar-Zapołski.

1. ODDZIAŁ SAMORZĄDU POWIATOWEGO (SP.)

Kierownik Oddziału v a c a t.

Oddział załatwia sprawy, związane z samorządem powiatowym, nadto zaś sprawy różne, nie przekazane innym oddziałom Wydziału III, w szczególności:

- 1) Sprawy związane z wyborami do Tymczasowych Rad Powiatowych.
- 2) Wykonywanie nadzoru nad działalnością Tymczasowych Rad Powiatowych.
- 3) Ewidencja posiedzeń Tymczasowych Rad Powiatowych oraz ewidencja ich uchwał.
- 4) Sprawy związane z utworzeniem i działalnością Tymczasowej Rady Wojewódzkiej (w porozumieniu z Wydziałem Prezydyjnym).
- 5) Redagowanie sprawozdań sytuacyjnych w zakresie samorządu miejskiego i ziemskiego.
- 6) Sprawy różne, innym Oddziałom nie przekazane.
- 7) Ewidencja kandydatów na posady referentów samorządowych w Starostwach.
- 8) Opiniowanie przy nominowaniu, zwalnianiu i przenoszeniu urzędników Starościńskich referatów samorządowych.
- 9) Nadzór nad działalnością referatów samorządowych w Starostwach.

2. ODDZIAŁ SAMORZĄDU GMINNEGO (SG)

Kierownik oddziału: w zastępstwie Franciszek Szczerbiński.

Oddział obejmuje sprawy gmin wiejskich we własnym zakresie działania, w szczególności:

1) Sprawy wyborów do Rad gminnych i zarządów gminnych.

2) Rekursy od orzeczeń Starostów w sprawach wyborów do Rad gminnych.

3) Zezwalanie na pozbywanie się przez gminy nieruchomości oraz kontrola funduszy gminnych.

4) Rekursy od orzeczeń Starostów w sprawach uchwał Rad gminnych i zebrań gromadzkich.

5) Sprawy związane z rozstrzygnięciem w ostatniej instancji rekursów wójtów gmin i ich zastępców i ławników przeciwko decyzji Starostów w sprawie wymierzania kar dyscyplinarnych i składanie z urzędu.

6) Rekursy osób, ukaranych przez Urzędy Gminne za wykroczenia podatkowe.

7) Sprawy związane z określaniem wynagrodzenia członkom zarządu gmin i funkcjonariuszom gminnym.

8) Rekursy pisarzy gminnych przeciwko decyzji Starostów o złożeniu z urzędu oraz ukaraniu dyscyplinarnym przez Zarządy Gminne lub wójtów.

9) Sprawy związane z oddawaniem pod sąd urzędników gminnych za ważniejsze przekroczenia i przestępstwa służbowe.

10) Sprawy związane z rozstrzygnięciem w ostatniej instancji skarg i zażaleń wszelkich urzędów, Rad gminnych, zebrań gromadzkich oraz osób prywatnych na urzędników gminnych za nielegalne postępowanie w sprawowaniu obowiązków służbowych.

11) Opiniowanie uchwał Rad gminnych w sprawach zaciągania pożyczek przez gminy wiejskie.

12) Nadzór w ostatniej instancji nad gospodarką finansową gmin wiejskich i rozstrzygnięcie skarg z dziedziny poborów i budżetów.

13) Rozstrzygnięcie w ostatniej instancji wszystkich spraw, dotyczących administracji gminnej, tu niewyliczonych, które przekraczają kompetencje organów powiatowych, a nie należą do zakresu działania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

14) Sprawy związane z organizacją biurowości gminnej i kontrola tej biurowości.

3. ODDZIAŁ SAMORZĄDU MIEJSKIEGO (SM.)

Kierownik Oddziału: Czesław Lutyński.

Zakres działania tego Oddziału obejmuje wszystkie sprawy dotyczące samorządu miast i miasteczek, w szczególności:

1) Wykonywanie nadzoru w II instancji nad samorządem miast nie wydzielonych.

2) Ewidencja składu Rad Miejskich i Magistratów.

3) Załatwianie spraw, dotyczących wyborów lub rozwiązania Rad Miejskich, mianowania oraz składanie z urzędu członków Magistratów.

4) Opracowywanie wniosków w sprawach rozstrzygnięcia ewentualnie uchylania ustawy miejskiej odnośnie miasteczek ponad 2000 mieszkańców.

5) Sprawy związane z zatwierdzaniem statutów podatkowych w miastach.

6) Nadzór II instancji nad gospodarką finansową miast oraz rozstrzygnięcia skarg w zakresie poborów i budżetów.

7) Opracowywanie opinii w sprawach pożyczek zaciąganych przez miasta.

8) Sprawy targów i jarmarków.

9) Różne sprawy, związane z gospodarką miast.

4. ODDZIAŁ KANCELARYJNY.

Znak Kancelaryjny III.

Kierownik Kancelarii: Seweryna Wyszogrodzka.

IV. Wydział Finansowo-Gospodarczy.

Naczelnik Wydziału v a c a t.

1. ODDZIAŁ BUDŻETOWO-RACHUNKOWY (BR.)

Kierownik Oddziału: w zastępstwie Ignacy Kasproicz.

Oddział obejmuje wszelkie sprawy budżetowe, rachunkowe i kasowe wszystkich Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego, za wyjątkiem Dyrekcji Robót Publicznych oraz sprawy te Urzędów podległych, w szczególności:

A. w sprawach budżetowych:

1) Układanie i sporządzanie preliminarzy budżetowych Urzędu Wojewódzkiego i Starostw.

2) Repartycje przyznanych sum między poszczególnymi Starostwami.

3) Kontrola nad wykonaniem budżetów.

4) Wyjednywanie dodatkowych kredytów.

5) Sporządzanie asygnat płatniczych na Kasy Skarbowe.

B. w sprawach rachunkowości:

6) Sporządzanie list plac urzędników i funkcjonariuszy etatowych oraz kontraktowych wszystkich Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego.

7) Prowadzenie kontowych rachunków urzędników i funkcjonariuszy Urzędu Wojewódzkiego.

8) Księgowość podnoszonych sum z Działu II. budżetu, oraz organizacja i nadzór nad księgowością ogólną starostw.

9) Rachunkowość wszystkich Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego.

10) Obliczanie i sprawdzanie przedkładanych rachunków o zwrot kosztów podróży służbowych i diet urzędników i funkcjonariuszy wszystkich Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego.

11) Akceptowanie rachunków, przedkładanych przez Starostwa, z odbytych podróży poza obrębem Starostw.

12) Obliczanie kosztów przeniesień służbowych.

13) Ewidencja zaliczek, zapomóg, renumeracji oraz deputatów urzędników.

14) Sporządzanie wszelkich wniosków w zakresie rachuby i opracowywanie sprawozdań z działalności Wydziału IV-go.

15) Ewidencja specjalnych kredytów [osadnictwo walka z księgosuszem.- Komisja Odwoławcza i t. p.]

16) Sprawy różne, tu niewyszczególnione, należą do kompetentnego załatwiania Wydziału Budżetowo—Gospodarczego.

W sprawach kasowych:

1) Wypłata poborów służbowych, wypłata kosztów podróży i djet, wypłata kosztów przeniesienia, zaliczek, zapomóg i renumeracji urzędników i funkcjonariuszy wszystkich Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego.

2) Wypłata drobnych rachunków gospodarczych [z kasy podręcznej] i prowadzenie dziennika kasowego.

3) Ewidencja rachunków, awansów i kontrola nad wyliczaniem się z nich.

4) Załatwianie wszelkich przekazów pieniężnych.

5) Podnoszenie wszelkich sum depozytowych z Urzędów Skarbowych

2. ODDZIAŁ GOSPODARCZY (BG.)

Kierownik Oddziału *v a c a t.*

W zakres czynności tego Oddziału wchodzi wszelkie sprawy gospodarcze [lokale, inwentarz, służba] Urzędu Wojewódzkiego i Starostw, w szczególności:

1) Sprawdzanie wszelkich rachunków za dostarczone przedmioty i za wykonane roboty gospodarcze, oraz przedkładanie ich Komisji Gospodarczej, a niemniej asygnowanie przypadających z tego tytułu należności.

2) Nadzór i zarząd biur Urzędu Wojewódzkiego, zakup, remont i konserwacja inwentarza.

3) Zawieranie umów o najem lokali dla Urzędu Wojewódzkiego.

4) Zatwierdzanie umów o najem lokali dla Urzędów Starościńskich.

5) Ewidencja niższego personelu służbowego [woźnych, gońców, woźniców, stróżów i szoferów] wszystkich Wydziałów i zawieranie z nimi umów służbowych.

6) Nadzór i kontrola nad środkami lokomocji Urzędu Wojewódzkiego i podległych oraz ewidencja wyjazdów służbowych.

7) Zakup i kontrola benzyny, smarów, oraz paszy dla koni.

8) Ewidencja i zarządzanie wszelkim inwentarzem Urzędu Wojewódzkiego, tak żywym, jak martwym; rozpatrywanie i akceptowanie wniosków Starostw o nabycie potrzebnego inwentarza; zaopatrywanie wszystkich Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego i Urzędów podległych w inwentarz biurowy, materiały piśmienne, druki, opał i światło.

3. ODDZIAŁ KANCELARYJNY.

Znak Oddziału Kancelaryjnego IV.

Kierownik Kancelarii: Marja Downarowiczowa.

Kancelarja Główna.

Naczelnik Kancelarii: Albert Tomaszewski.

Kancelarja Główna obejmuje wspólne dla wszyst-

kich Wydziałów Biuro Podawcze, Ekspedyturę i Archiwum Główne, oraz Oddziały Kancelaryjne przy poszczególnych Wydziałach.

Do czynności Kancelarii Głównej należy w szczególności:

1) Odbieranie z poczty korespondencji zwyczajnej, poleconej, oraz przesyłek pieniężnych, adresowanych do Urzędu Wojewódzkiego. Pisma, doręczane poza godzinami urzędowymi, odbiera urzędnik dyżurny.

2) Rozdział pism pomiędzy Wydziały.

3) Rozdział i ewidencja rozdziału Dziennika Ustaw, Dziennika Urzędowego Urzędu Wojewódzkiego; dzienników urzędowych otrzymywanych przez Urząd Wojewódzki i czasopism prenumerowanych przez ten Urząd.

4) Ewidencja okólników wydawanych przez Urząd Wojewódzki.

5) Regulowanie dyżurów urzędowych i służbowych (służby — w porozumieniu z Intendentem).

6) Przedstawianie wniosków dotyczących uproszczenia i ulepszenia urzędzeń kancelaryjnych, zmiany druków, urzędowych pieczęci i innych podręczników kancelaryjnych.

7) Czuwanie nad jednolitem i sprawnym załatwianiem czynności kancelaryjnych w Oddziałach Kancelaryjnych.

8) Przedstawianie wniosków w sprawach nominacji, awansów, przydziału służbowego, zwalniania ze służby, udzielania urlopów i t. p. dotyczących personelu Kancelarii Głównej i Oddziałów Kancelaryjnych, w porozumieniu z odnosnym Naczelnikiem Wydziału.

9) Redakcja i ewidencja protokołów posiedzeń między-wydziałowych.

10) Biblioteka Urzędu Wojewódzkiego.

11) Administracja Urzędowego Dziennika Wojewódzkiego.

Oddziały Kancelaryjne, poza zwykłymi czynnościami manipulacyjnymi, prowadzą wykazy rozporządzeń władz przełożonych, mających obowiązującą ważność na przyszłość oraz ewidencję okólników, opracowywanych w odnosnych Wydziałach.

Bezpośredni nadzór nad Kancelariją Główną przysługuje Naczelnikowi Wydziału Prezydjalnego.

V.

40.

RUCH SŁUŻBOWY

w ciągu miesiąca kwietnia 1921 r.

W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM.

Minister Spraw Wewnętrznych

mianował

Edmunda Waltera p. o. urzędnika VII. st. st.

Minister Zdrowia Publicznego

przeniósł

Jana Bałbaszewskiego, prowiz. Inspektora Farmaceutycznego na stanowisko Inspektora Farmacou-

tycznego VII st. sł. w Wydziale Zdrowia Publicznego Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Minister Apropowizacji *mianował*:

Janinę Siemińską p. o. kancelistki X-go st. sł. w Wydziale Apropowizacji P. U. W.

przeniósł:

Edmunda Niedzielskiego, p. o. Referenta Apropowizacji w VII st. sł. w Kosowie Poleskim na takież stanowisko w Wydz. Apropowizacji P. U. W.; Antoniego Romanowskiego, p. o. Referenta Apropowizacji w VII st. sł. w Rypinie w dotychczasowym charakterze do Wydziału Apropowizacji P. U. W.

Wojewoda *mianował*:

Zygmunta Banasiewicza p. o. technika u Inżyniera Okręgowego w Poleskiej Dyrekcji Okręgowej Robót Publicznych w VIII. st. sł.; Edwarda Rigolo-Prussaka, p. o. Mł. Referenta P. U. W. w VIII. st. sł.; Mieczysława Brodzińskiego, p. o. Sekretarza Wydz. Przemysłowego P. U. W. w IX. st. sł.; Felicjana Goździkowskiego p. o. urzędnika P. U. W. w IX. st. sł.; Wiktora Wojtowicza p. o. rachmistrza w Poleskiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w IX. st. sł.; Marję Downarowiczową p. o. kierowniczkę Oddz. Kanc. w Wydziale Budżetowo-Gospodarczym P. U. W. w X st. sł.; Ewę Gorłową p. o. kancelistki P. U. W. w X. st. sł.; Tadeusza Kietlińskiego p. o. kancelisty w Poleskiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w X. st. sł.; Marjana Lipińskiego p. o. kancelisty w Poleskiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w X st. sł.; Sewerynę Wyszogrodzką, p. o. kancelistki P. U. W. w X st. sł.; Czesława Taraszkiewicza p. o. Kierownika Kancelarii Wydziału Apropowizacji P. U. W. w X. st. sł.; Przemysława Chrapkiewicza p. o. kancelisty w XI. st. sł.; Halinę Gorłównę p. o. kancelistki w Wydziale Zdrowia Publicznego P. U. W. w XI st. sł.; Henryjetę Piotrowską p. o. maszynistki w Wydziale Przemysłowym P. U. W. w XI st. sł.; Ludwika Szymonika p. o. kancelisty P. U. W. w XII st. sł.;

posunął:

Antoninę Szperlingową p. o. sekretarkę w Poleskiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych do IX st. sł.; Czesława Kietlińskiego p. o. kancelisty XI. st. sł. Poleskiej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych do X st. sł.;

przeniósł:

Piotra Rombaka p. o. Zastępcy Referenta Apropowizacji Starostwa Brzeskiego w charakterze Mł. Referenta do Wydziału Apropowizacji P. U. W. w VIII st. sł.; Stefanję Siwiec p. o. kancelistki Referatu Apropowizacji Starostwa Brzeskiego w dotychczasowym charakterze w X st. sł. do Wydziału Apropowizacji P. U. W.

B. W STAROSTWACH.

Minister Rolnictwa i dóbr Państwowych

przyjął na próbną służbę:

Leona Tadlewskiego w charakterze Lekarza weterynaryjnego pow. Kobryńskiego w VII st. sł.

przeniósł:

Justyna Czechowskiego, powiatowego Lekarza weterynarii w Kobryniu w dotychczasowym charakterze służbowym do Starostwa Drohiczyńskiego.

Wojewoda *mianował*:

Antoniego Janiaka p. o. Mł. Referenta Administracyjnego Urzędu Starościńskiego w Prużanie w VIII st. sł.; Kazimierza Jurewicza p. o. Naczelnika Kancelarii Urzędu Starościńskiego w Prużanie w VIII st. sł.; Jana Kafarskiego p. o. Naczelnika Kancelarii Urzędu Starościńskiego w Łunińcu w VIII st. sł.; Tadeusza Michałowskiego p. o. Mł. Referenta Administracyjnego Urzędu Starościńskiego w Brześciu nB. w VIII. st. sł.; Feliksa Sobockiego p. o. urzędnika Urzędu Starościńskiego w Łunińcu w VIII. st. sł.; Bolesława Wysloucha p. o. Mł. Referenta finansowo-gospodarczego Urzędu Starościńskiego w Brześciu nB. w VIII. st. sł.; Stanisława Wojciechowskiego p. o. urzędnika Urzędu Starościńskiego w Łunińcu w VIII. st. sł.; Mieczysława Biskupskiego p. o. urzędnika w Referacie Apropowizacji Urzędu Starościńskiego w Prużanie w IX. st. sł.; Antoniego Grzybowski p. o. Zastępcy Referenta Rolnego Urzędu Starościńskiego w Kamieniu-Koszyrskim w IX. st. sł.; Mieczysława Mudrowicza p. o. Naczelnika Kancelarii Urzędu Starościńskiego w Kosowie Poleskim w IX. st. sł.; Jakóba Rawlika p. o. urzędnika Urzędu Starościńskiego w Łunińcu w IX. st. sł.; Felicjana Niewiadomskiego p. o. rachmistrza Referatu Rolnego Urzędu Starościńskiego w Kamieniu-Koszyrskim w IX. st. sł.; Jana Obuchowicza p. o. urzędnika Urzędu Starościńskiego w Łunińcu w IX. st. sł.; Bronisława Czernego p. o. magazyniera Referatu Rolnego Urzędu Starościńskiego w Kamieniu-Koszyrskim w X. st. sł.; Czesława Konaszewskiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Prużanie w X. st. sł.; Marję Koperkiewiczównę p. o. kancelistki Urzędu Starościńskiego w Brześciu nB., w X. st. sł.; Annę Morawską p. o. maszynistki Urzędu Starościńskiego w Prużanie w X. st. sł.; Bronisławę Rydlewską p. o. maszynistki Urzędu Starościńskiego w Brześciu nB. w X st. sł.; Zygmunta Załowskiego p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Brześciu nB. w X. st. sł.; Stanisława Łusiaka p. o. kancelisty w Referacie Rolnym Urzędu Starościńskiego w Prużanie w X st. sł.; Mikołaja Wendlanda p. o. urzędnika gospodarczego Urzędu Starościńskiego w Łunińcu w X. st. sł.; Helenę Grünberżankę p. o. maszynistki Urzędu Starościńskiego w Prużanie w XI st. sł.; Jadwigę Lewicką p. o. maszynistki Urzędu Starościńskiego w Brześciu nB. w XI. st. sł.; Eugenję Pęczkowską p. o. kancelistki Urzędu Starościńskiego w Brześciu nB. w XI. st. sł.; Antoninę Pepołównę p. o. maszynistki Urzędu Starościńskiego w Prużanie w XI. st. sł.

zwoolnił ze służby na własną prośbę:

Halinę Ochrymowiczównę p. o. maszynistki Urzędu Starościńskiego w Pińsku z dniem 30.4-1921; Jozefa Botwińskiego p. o. sekretarza Urzędu Starościńskiego w Kobryniu z dniem 30.4-1921; Bolesława Maszewskiego p. o. Naczelnika II. rej. Starostwa Drohiczyńskiego z dniem 30.4-1921; Franciszka Służałka p. o. kancelisty Urzędu Starościńskiego w Łunińcu z dniem 30.4-1921.

VI.

43.

41.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach i związkach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 13 kwietnia 1921 r. Nr. 1.561;2 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków Nr. 1. Stowarzyszenie pod nazwą: „Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywcze“ w Kamieniu-Koszyrskim.

VII.

Obwieszczenia sądowe.

42.

Podaje się do publicznej wiadomości, że Sędzia Pokoju 1 Okręgu powiatu Pińskiego, po rozpoznaniu w dniu 22 lutego r. b. sprawy Rejzli Litwak, oskarżonej z art. 23 Ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej, uznając oskarżoną Litwak za winną żądania zapłaty za lokal oczywiście nadmiernej, na zasadzie art. 119, 122 i 123 Ust. Post. Karn., § 6 rozporządzenia Min. Spraw. Wewn. z dnia 5 Listopada 1920 r. Nr. 20 (Dz. Urz. Z. T. P. i E. Nr. 3), art. 19 cz. 1-art. 23 i 41 cz. III i art. 52 ust. 1 Ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej i art. 62 i 64 przep. tymczas. o kosztach sądowych,

postanowił:

1) Rejzlę córkę Szewela Litwak, 46 lat. skazać na grzywnę w wysokości dwudziestu tysięcy marek, a w razie niewypłacalności osadzić ją w areszcie na sześć miesięcy i 2) skazać Rejzlę Litwak na zapłacenie dwóch tysięcy marek tytułem kosztów sądowych w sprawach karnych.

Sąd Okręgowy w Pińsku po rozpoznaniu w dniu 15 marca r. b. tejże sprawy, na skutek skargi apelacyjnej Litwak, na zasadzie art. 119 i 168 ust. post. karn. oraz art. 19 cz. I, art. 23 i 41 cz. III, art. 52 ust. 1 oraz art. 32 Ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej, art. 65 przep. tymcz. o koszt. sąd.

orzekł:

Wyrok Sędziego Pokoju 1 okr. pow. Pińskiego z dnia 22 lutego 1921 r. zatwierdzić, skargę apelacyjną Rejzli Litwak oddalić i zasądzić od Rejzli Litwak trzy tysiące marek opłaty sądowej za drugą instancję; zarządzić ogłoszenie wyroku na koszt Rejzli Litwak w Dzienniku Urzędowym Województwa Poleskiego i w Kurjerze Porannym oraz wywieszenie wyroku na przeciąg dni czternastu na ścianie domu Rejzli Litwak w Pińsku przy ulicy Bernardyńskiej Nr. 17.

Sędzia Pokoju
(podpis nieczytelny)

(m. p.) Sekretarz
(podpis nieczytelny)

Podaje się do publicznej wiadomości, że Sędzia Pokoju 1 Okręgu powiatu Pińskiego, po rozpoznaniu w dniu 5 marca r. b. sprawy o Józefie Halperze, oskarżonym z art. 19 cz. 1 Ustawy o zwalczaniu lichwy wojennej (pobieranie ceny nadmiernej za pastylki sacharynowe) na zasadzie art. 119, 122 i 123 Ust. Post. Karn., art. 1, 19 cz. 1, 32, 33 cz. 1, 34, 35. 41 cz. III, 42 i 52 p. 1 Ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej i art. 62 i 64 przep. tymczas. o kosztach sądowych,

postanowił:

1) Józefa, syna Arona-Lejzera, Halpera, 28 lat. uznać za winnego pobierania ceny oczywiście nadmiernej za monopolowy produkt powszechnego użytku i skazać na grzywnę na rzecz skarbu Państwa w wysokości pięćdziesięciu tysięcy marek, z zamiarą tej grzywny, na wypadek niewypłacalności, na sześć miesięcy aresztu; 2) skazać tegoż Józefa Halpera na zapłatę na rzecz skarbu Państwa ośmiu tysięcy sześciu marek 25 fen. sumy, uzyskanej nieprawnej korzyści; 3) dowody rzeczowe: dwadzieścia pięć pudełeczek pastylek sacharynowych skonfiskować na rzecz skarbu; 4) skazać Józefa Halpera na zapłacenie na rzecz skarbu pięciu tysięcy marek tytułem kosztów sądowych i 5) krótką treść wyroku niniejszego ogłosić na rachunek skazanego w dziennikach i wywiesić na czas dni 14 na lokalu apteki.

Sąd Okręgowy w Pińsku, po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia r. b. tejże sprawy, na skutek skargi apelacyjnej Halpera, na zasadzie art. 119, 168 U. P. K. art. 61 i 65 przep. tymcz. o koszt. sądowych, art. 52 p. II Ust. o lichwie wojennej,

orzekł:

Wyrok Sędziego Pokoju I-go okręgu pow. Pińskiego z dnia 5 marca r. b. zatwierdzić, skargę apelacyjną oskarżonego Józefa Halpera oddalić i zasądzić od niego kosztów sądowych za drugą instancję siedem tysięcy pięćset marek.

Sędzia Pokoju
(podpis nieczytelny)
Sekretarz
(podpis nieczytelny)

VII.

Z księgi zarządzeń Wojewody.

44. *

Przyjętemu do służby w Urzędzie Wojewódzkim Poleskim z poborami wedle V kategorii płac p. Mieczysławowi Downar-Zapolskiemu poruczam kierownictwo Wydziałem Samorządowym.

Brześć nB. dn. 17 kwietnia 1921 r.

(—) Walery Roman
Wojewoda.

45.

Zmieniając częściowo zarządzenie moje z dnia 21 marca Nr. 7, poruczam z dniem dzisiejszym peł-

nienie zastępczo obowiązków Naczelnika Wydziału Finansowo-Budżetowego p. M. Downar-Zapolskiemu, Naczelnikowi Wydziału Samorządowego z tem, że kierownictwo działu gospodarczym objmie p. Inspektor Administracyjny — Zaremba.

Brześć n.B. dn. 20 kwietnia 1921 r.

(-) *Walery Roman*
Wojewoda.

Dział nieurzędowy.

ZJAZD STAROSTÓW WOJEWÓDZTWA POLESKIEGO.

W dniu 9 kwietnia r. b. odbył się w Brześciu n.B. w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim, pod przewodnictwem Wojewody, p. Walerego Romana, zjazd Starostów, który potrwał do dnia 12 kwietnia włącznie.

Celem zjazdu było wyświelenie całokształtu potrzeb i niedomagań zarówno organów administracyjnych jak i ludności na terenie Województwa, by przez uświadomienie sobie tychże i obmyślenie środków zaradczych—skoordynowanym wysiłkiem przystąpić następnie do jednolitej, a wydatnej pracy tak w dziedzinie doskonalenia form zarządu, jak i w dziedzinie zaspokojenia najpilniejszym kulturalnym potrzebom miejscowej ludności.

Obrady zjazdu otworzył Wojewoda następującym przemówieniem:

„Przypadło mi w zaszczytnym udziale, jako zwierzchniemu przedstawicielowi Władzy państwowej na terenie Województwa Poleskiego, otworzyć dzisiaj pierwszy zjazd przedstawicieli władz miejscowych tegoż Województwa. Ustrój administracyjny na naszych terenach wschodnich, których część weszła obecnie w skład Województwa Poleskiego, kilkakrotnie ulegał już zmianom; dopiero jednak rozciągnięcie na tereny te, w myśl Uchwały Sejmowej, ustroju, istniejącego w innych częściach Rzeczypospolitej, rozpoczyna na tych ziemiach nowy okres—zasadniczo odmienny od dotychczasowych, prowizorycznych form zarządu. W przeciwnieństwie do okresu poprzedniego, gdy nietylko polityczny charakter lecz i przynależność państwowa nie były jeszcze ustalone, obecnie wraz z zawarciem pokoju, tereny te weszły ostatecznie w skład Rzeczypospolitej Polskiej i stanowią nieodłączną część składową Państwa Polskiego. Władze administracyjne teraz dopiero mają możność stopniowego rozszerzania zakresu swej działalności i obowiązków sporeniatym zadaniem, jakie z punktu widzenia prawnopaństwowego należą do zakresu administracji cywilnej. Zadania i działalność administracji kresowej są z natury rzeczy zawsze i wszędzie wyjątkowo trudne i odpowiedzialne, na kresy bowiem przedewszystkiem spada ciężar reprezentowania wobec obcych—państwowości i kultury Narodu. Od stanu rzeczy na Kresach w znacznej mierze zależy nietylko utrwalenie granic państwowych, lecz nadto stosunek do sąsiadów—do reprezentowanej przez nich państwowości. Podwójnie ciężką była praca administracji poprzedniej na naszych kresach wschodnich, przez

które w okresie wojennym tylekroć przetrwała nawała wojenna, które najbardziej z ciężkich warunków ucierpiały. Prowadzona w tak ciężkich warunkach praca tymczasowych władz polskiej, wbrew wszelkim usterkom i brakom, zasługiwać musi na szacunek i uznanie; nie znaczy to jednak, abyśmy poprzestać mogli na poziomie osiągniętych wyników i wolni być mogli od troski o dalsze doskonalenia—pod tym względem z rozpoczynającym się okresem łączą się także niemal trudności jak dotąd—większe natomiast obowiązki i odpowiedzialność. Administracja cywilna, reprezentująca Rząd i Państwo Polskie, winna teraz już stanąć całkowicie na odpowiedzialności do tego poziomu. Zadania jej polegają przedewszystkiem na zapewnieniu i ugruntowaniu bezpieczeństwa publicznego, porządku i praworządności, na współpracy z siłami społecznymi w podniesieniu stanu zdrowotnego, aprowizacyjnego, gospodarczego i kulturalnego administrowanych terenów, na pozyskaniu tą drogą szczerego i stałego przywiązania i zaufania ludności miejscowej dla Państwa Polskiego, którego reprezentacja na miejscu przede wszystkim władze administracyjne obciąża. Pierwszym i zasadniczym warunkiem osiągnięcia tych zadań musi być nietylko bezwzględnie uczciwa, usilna i sprawna, ale nadto i skoordynowana nateraz praca wszystkich urzędów państwowych. Budownictwo dalsze naszej państwowości musi być i będzie u nas nietylko ślepe spełnianie nakazów z góry, lecz wynikiem świadomej celu ogólnoobywatelskiej współpracy wszystkich sił Narodu, w pierwszym zaś rzędzie—obywateli—urzędników, powołanych do bezpośredniej pracy państwowej. Działalność każdego urzędu wtedy tylko odpowiedzialna będzie swemu przeznaczeniu, gdy wszyscy jego przedstawiciele do głębi przejmą się zasadą, iż władza powierzona stanowi nietylko prawo, z którego się korzysta, ale obowiązek i służbę, którą się pełni wyłącznie dla celu państwowego i dobra obywateli. W przekonaniu, że dzisiejsze obrady i przyszła praca nas wszystkich, fanowie, ożywiła będzie tym duchem, że pracę tę poprowadzimy pod hasłem: „S ius Republicae suprema lex esto“ otwieram zjazd“.

Z porządku dziennego przystąpi no do omawiania terytorialnej organizacji Starostw i organizacji Urzędów Powiatowych. W toku dyskusji nad terytorjalną organizacją Starostw wynikło, iż powołano do życia powiaty Białowieski i Kosowski, nie na realnych podstawach i nie odpowiada potrzebom miejscowego życia, ani pod względem gospodarczym, ani administracyjnym, i że powiat Sarnieński należałoby wcielić do Województwa Wołyńskiego. Również skonstatowano konieczność włączenia do Starostwa Pińskiego gmin Telechańskiej i Święto-Wolskiej—ze Starostwa Kosowskiego, części ku Pińskowi oraz przyłączenia gmin Lubieszowskiej, Chrynickiej i Kucbecko-Wolskiej—ze Starostwa Pińskiego do Starostwa Kamień-Koszyńskiego. W sprawie projektowanego przez M. S. Wew. z siedzibienia instytucji naczelników rejonowych obecni Starostowie jednomyślnie wypowiedzieli się za zachowaniem urzędu naczelnika rejonowego, a to ze względu na rozległość tutejszych Starostw i niedostateczne zorganizowanie Urzędów gminnych. Wojewoda wezwał Starostów do składania umotywowanych wniosków w poruszonych kwestjach oraz zachował ostrożność w angażowaniu personelu nieetatowego i konieczność doboru odpowiednich ludzi na stanowisko naczelników rejonowych, będących nietylko

urzędnikami ale i opiekunami ludności. Odnośnie rozmieszczenia siedzib na rzelników rejonowych ustalono, iż siedziba Starostwa nie może i nie powinna być jednocześnie siedzibą naczelnika rejonowego. Następnie stwierdzono, iż organizacja innych władz i urzędów państwowych postępuje naprzód na terenie Województwa i że stosunek tych władz do organów administracyjnych jest naogół poprawny. Wojewoda, podkreślając konieczność dobrych stosunków między poszczególnymi urzędami, wyjaśnił, iż stosunki takie zależą przede wszystkim od faktu danego urzędnika — w pierwszym rzędzie przedstawiciela miejscowej władzy administracyjnej, przyczem zalecił podtrzymywanie autorytetu sędziów z uwagi na potrzebę zachowania powagi sądownictwa, będącego podstawą praworządności w Państwie. Z kolei przystąpiono do omawiania organizacji policji. Stwierdzono niedostateczny stan ilościowy tejże, szwankujące wyszkolenie, a nadewszystko niedostateczne zaoprowidowanie funkcjonariuszów policji. Wojewoda zapewnił, że ta ostatnia sprawa polepszy się z chwilą, gdy miasta i gminy wezmą udział w utrzymaniu policji. Odnośnie stosunku policji do władz administracyjnych wyjaśniono, że kwestję tę reguluje ustawa z dn. 24 lipca 1919 r. rozciągnięta na ziemie wschodnie. W sprawach więziennictwa stwierdzono niedostateczną ilość więźniów w Województwie (więzienia są tylko w Brześciu, Pińsku, Kobryniu i Prużnie). Wojewoda zaznaczył, że Urząd Wojewódzki wystąpi z wnioskiem do Ministerstwa o przyznanie zasiłków na urządzenie aresztów aministracyjnych. Następnie wskazał na konieczność ścisłego nadzoru nad widowiskami i ogłoszeniami ze względu na wadliwą stylizację tych ostatnich. Odnośnie posiadania broni palnej ustalono, iż zarówno Urzędnicy, jak i pozostała ludność cywilna za prawo utrzymywania broni opłacają ustanowioną opłatę na rzecz Skarbu.

W sprawie świadczeń ludności na rzecz Państwa, będących, wobec wyjątkowo ciężkich warunków w jakich znajdują się ziemie wschodnie — wielkim ciężarem dla ludności. Wojewoda nakreślił ogólne wytyczne, jakimi mają się kierować Starostowie w tym względzie: należy ściśle stosować się do istniejących przepisów, biorąc jednak pod uwagę požądane nieobciążanie ludności wiejskiej powinnością poddawania w czasie robót polnych z jednej strony i konieczność świadczeń ludności na rzecz Państwa w obecnych czasach wyjątkowych — z drugiej. Odnośnie świadczeń mieszkaniowych poinformował Wojewoda, iż została rozciągnięta na tereny wschodnich województw ustawa mieszkaniowa z dnia 27.XI. 1919 r.

• W sprawach samorządu, po wysłuchaniu rzeczowego referatu Naczelnika Wydziału Samorządowego p. Downar Zapolskiego, który podniósł ogromne znaczenie polityczne i społeczne samorządu, konstatając, iż rozporządzeniem Kom. Gen. zdołały się tylko na ziemiach wschodnich zaszczerpić samorządy gminne i miejskie, zjazd stwierdził, że samorządy gminne funkcjonują wszędzie naogół niesprawnie, przeważnie ze względu na brak środków. Podniesiono konieczność opodatkowania na rzecz samorządu, względnie podniesienia dotychczasowych stawek podatkowych do skali odpowiadającej dzisiejszym warunkom walutowym. Na to Wojewoda wyjaśnił, iż Urząd Wojewódzki wystąpi do władz z wnioskiem dotyczącym zmiany wysokości stawek podatkowych. Następnie odnośnie projektuowanego wprowadzenia na terenie Województwa samorządu powiatowego t. j. sejmików powiatowych — Wojewoda poinformował, iż utworzenie tych sejmików na ziemiach wschodnich

jest rzeczą przesądzoną i nastąpi w najbliższym czasie, jednak wobec różnicy poglądów wśród członków zjazdu co do celowości takiej instytucji w kraju, gdzie samorząd nie jest jeszcze dostatecznie rozwinięty i nie zdołał za sobą pociągnąć ludności, wyjaśnił, iż Starostowie winni zgłaszać swe uwagi i spostrzeżenia odnośnie porządzanych, być może, zmian w ordynacji wyborczej do sejmików, obowiązującej na terenie Rzeczypospolitej, która to ordynacja z uwagi na miejscowe warunki, wymagałaby pewnych zmian i uzupełnień. Jednocześnie Wojewoda powiadomił zjazd, iż w najbliższej przyszłości zamierza powołać do życia — do chwili ukonstytuowania się sejmików z wyboru — Tymczasowe Rady Powiatowe, jako instytucje doradcze, zwoływane przez Wojewodę na wnioski Starostów, a mające na celu stały kontakt władz i społeczeństwa oraz naradzanie się nad sprawami gospodarczo-społecznymi.

Po wyczerpaniu kwestji samorządowych zjazd przystąpił do obradowania nad sprawami rolnymi. Po wysłuchaniu sprawozdania Naczelnika Wydziału Rolnictwa i Weterynarii, p. Czerwijowskiego, o organizacji pomocy rolnej w Województwie i o majątkach rządowych i opuszczonych, osadnictwie żołnierskiem, zebrani wskazywali na pewne braki w organizacji osadnictwa żołnierskiego, na co Wojewoda zapewnił, iż sprawy te są na drodze ku unormowaniu, poczem, podniósłszy doniosłość i aktualność spraw rolnych, leśnych i weterynaryjnych, wezwał Starostów do rozciągnięcia ścisłej kontroli oraz składania swych spostrzeżeń w tym przedmiocie.

W dziedzinie aprowizacji podniesiono konieczność szybkiego realizowania przydziału zboża i artykułów monopolowych, zafiarowanych przez Ministerstwo oraz kwestję wymiany soli za produkty, przyczem Starostowie wypowiedzieli się przeciw handlowi wymiennemu solą.

Następnie po wysłuchaniu referatu Naczelnika Wydziału Przemysłowego, inż. Czaplckiego podnoszącego ko konieczność uruchomienia nie funkcjonujących dotąd zakładów przemysłowych na terenie Województwa, po wyjaśnieniu jak należy stosować obowiązujące na obszarze Rzeczypospolitej prawo o odpoczynku świątecznym i godzinach pracy w handlu i przemyśle, po przyjęciu do wiadomości zapewnienia przedstawiciela Min. Przem. i Handl., że Ministerstwo udzielać będzie kredytów koniecznych do uruchomienia zakładów przemysłowych pod pewną gwarancją — zjazd przeszedł do omawiania sprawy szkolnictwa.

Kurator Okręgu Szkolnego, p. Wolbek prosił Starostów o wypowiedzenie się w tym przedmiocie. Starostowie stwierdzili naogół duże zainteresowanie się miejscowej ludności szkołą powszechną polską, dzieci chętnie uczą się, o ile temu nie stoi na przeszkodzie brak dostatecznej ilości szkół, zniszczonych przez wojnę. Zauważyli przytem, że o ile się szkół będzie rozszerzona proporcjonalnie do ilości mieszkańców — wówczas sprawę szkolnictwa można będzie postawić w Województwie na właściwym poziomie, załawalniając temsamem wyraźne potrzeby ludności w tym kierunku, garnącej się do nauki i szkoły.

Wojewoda, zaznaczywszy doniosłość poruszonego zagadnienia, wskazał na konieczność ukończenia programu przewidującego, że ze względu na stadium budowania się, przeżywanego przez Państwo — przeto stosowania już dzisiaj takich metod, rezultaty których dadzą się odczuć dopiero po latach, oraz

branie pod uwagę względów etnograficznych tudzież samowiedzy narodowej,—przedewszystkiem więc należy, zdaniem mówcy, stosować wielką ostrożność w traktowaniu tej sprawy

W sprawach komunikacji zjazd podniósł nieodwrotność kursowania codziennych pociągów pomiędzy Brześciem i Łunińcem, uruchomienia kolejek Linowo-Prużana, Łowcze-Telechany i Pińsk-Porzecze. W odpowiedzi Dyrektor Oddziału Brzeskiego Dyrekcji Wileńskiej P. K. P. poinformował zebranych, że w poruszonych kwestiach Dyrekcja już wydała lub wyda odpowiednie zarządzenia oraz poczyni ze swej strony starania u władz przełożonych co do uruchomienia niektórych kolejek; jednakże, zaznaczył, że sprawy te zależą również od poparcia ludności. Poruszono sprawę ochrony mostów kolejowych, przyczem Wojewoda wyjaśnił, iż do czasu uregulowania tej kwestji przez koleje, należy tymczasem ochronę mostów, szczególnie długich, powierzyć opiece ludności, za stosownem wynagrodzeniem, które winna uiścić kolej.

Zjazd przystąpił następnie do wyświetlenia spraw technicznych i odbudowy Dyrektor Okręgowej Dyr. Rob. Publ., inż. Wojtkiewicz, zdał relację ze stanu dróg i mostów na terenie Województwa, z którego zjazd powziął opinię o oplakany naogół stanie arterji komunikacyjnych, wymagających czynnego współdziałania samorządów, zaś mosty—częstokroć pomocy inżynierskich. Wojewoda polecił Dyrektorowi Rob. Publ. sporządzić szczegółowy wykaz zniszczonych dróg i mostów, ze wskazaniem, jakie roboty mogą być wykonane środkami gmin, a jakie wymagają kapitalnej odbudowy—co do tych ostatnich Wojewoda wystąpi z odpowiednim wnioskiem do władz celem usunięcia zia.

Szczególniejszą uwagę zjazdu zajęła kwestja zdrowia publicznego i stanu sanitarnego Województwa. Po wyczerpującem zreferowaniu tej sprawy przez Naczelnika Wydziału Zdrowia Publ., D-ra Pólikowskiego, informującego o całokształcie dokonanych oraz zamierzonych prac, przedsięwziętych do uzdrowienia terenów Województwa, po stwierdzeniu, iż pomimo wyjątkowo ciężkie warunki, brak lekarzy, środków — walka z epidemią, a więc i stan sanitarny jest na drodze ku lepszeniu, uświadomiono sobie, że przy wyczerpaniu sił i posiadanych środków nakreślone cele dadzą pożądane wyniki. Następnie Wojewoda, stwierdziwszy poważny stan sanitarny w Województwie, zaznaczył, iż należy wymagać od lekarzy i urzędników sanitarnych idejowego traktowania swych obowiązków oraz podkreślił potrzebę skonsolidowania wysiłków w wszystkich władz dla skutecznej walki z epidemjami i poprawy warunków sanitarnych; nadto zobowiązał Starostów do przesyłania spostrzeżeń odnośnie działalności lokalnych organów sanitarnych i lekarzy powiatowych.

Następnie poruszono sprawę rejestracji inwalidów, osób zwolnionych z wojska oraz osób ubiegających się o zasiłki wojskowe. Wojewoda zalecił w tym względzie Starostom nadesłanie danych, dotyczących osób zarejestrowanych, celem wystąpienia z wnioskiem do władz o udzielenie kredytów. W sprawie nadużyć ze strony kwaterujących oddziałów wojskowych Wojewoda polecił nadsyłać szeroko umotywowane wnioski, celem podjęcia starań odnośnie przegrupowania tych oddziałów.

Pod koniec czterodniowych obrad Naczelnik Wydziału Prezydjalnego, p. Sienkiewicz, wyjaśnił sprawy organizacji statystyki na terenie Wojewódz-

twą, prowadzenia ksiąg stanu cywilnego i inne, poczem powiadomił o mającem się wkrótce wydawać Dzienniku Urzędowym Województwa, przytem zalecił Starostom zachęcanie szerszej publiczności do prenumeraty tego wydawnictwa, a to ze względu, iż wspomniany organ ma w swym programie szeroko uwzględnić dział nieurzędowy.

Na zakończenie Wojewoda, podkreślając, że aczkolwiek nie wyczerpano obfitego materiału, nasuwającego się w toku dyskusji, to jednakże czterodniowe obrady — zdaniem mówcy, — są wielkim krokiem naprzód w kierunku skonsolidowania wysiłków władz administracyjnych i — pożegnawszy Starostów — zamknął posiedzenie.

E. W.

Z PRZECZLIŚCI BRZEŚCIA (LITEWSKIEGO)

Całkiem przypadkowe było—według podania—powstanie Brześcia. Podanie głosi, że obecny Brześć zawdzięcza swe istnienie tej okoliczności, że gruntu, na którym został założony, przedstawiał topiel dla podróżników, a jeden z takich śmiałków, pobożny kupiec wędrowny, z wdzięczności iż uratował cenny swój żywot, wygramoliwszy się z trzęsawisk puszczy „brzostowej“ nad Muchawcem, na podziękowanie Opatrzności za ten cud oczywisty, „wzniósł tu był niewielki kościółek“ i sługę bożego przy nim osadził.

Z biegiem lat, jak zwykle w otoczeniu kościółka, powstaje, tuż przy ujściu Muchawca do Bugu, osada Brzeście, albo inaczej Berestje zwana.

W owe czasy ziemię nad brzegami Bugu były w posiadaniu plemienia Bużan, biorącego swą nazwę od nazwy rzeki.

Oczywiście powyższe przypadkowe powstanie Brześcia nie jest pewnikiem historycznym. Na długo przedtem mógł tu być wzniesiony gród warowny dla celów obronnych cichego plemienia Bużan przed zawołanymi łupieżcami, a najbliższymi sąsiadami—Jadźwingami.

Pewnem tylko jest, że w chwili zetknięcia się pierwszego dwóch wyrastających obok siebie potęg państwowych—Rusi kijowskiej z jednej—a Polski krakowskiej z drugiej strony, (w wieku X) Brześć, jako krańcowy punkt ekspansji wschodnio-zachodniej wspomnianych narodów, był nawzajem wydzierany sobie to przez jedną to przez drugą stronę. Tak w roku 1044 Brześć zajmuje ks. Jarosław Kijowski, odbiera mu go Bolesław Śmiały, potem znów przechodzi Brześć w czasowe władanie Kijowa, póki go w roku 1182 Kazimierz Sprawiedliwy nie odbierze, a kładąc trwałe podwaliny swemu kresowemu władaniu—zamek tu obronny wśród błot wznosi.

Był to początek przyszłego wielowiekowego znaczenia Brześcia jako punktu oparcia Polaków na wschodnich rubieżach Państwa oraz jako miasta dla handlu wymiennego wschodu z zachodem.

Po śmierci kijowskiego księcia Jarosława Brześć znów dostaje się pod panowanie książąt ruskich, spadkobierców Jarosława, od nich przechodzi we władanie książąt turowskich, z rodu Rurykowiczów, władców Górnego Polesia, w końcu staje się udziałem książąt włodzimierskich.

Podczas najścia Mongołów Brześć ulega powszechnemu losowi. Po zniszczeniach tatarskich Litwini, korzystając z osłabienia Polski, posunęli aż tu swe

zabory około 1242 r. W tym czasie Erdziwił ks. litewski dźwignął w tych okolicach grody spalone przez Mongołów. Następnie Daniel ks. halicki owdładnął tym krajem i odtąd ciągle o posiadanie go walczyły z sobą przez pół wieku Ruś, Litwa i Polska. Dopiero około 1316 roku Gedymin w. ks. Litewski trwale Brześć dla Litwy pozyskał, której potęgą, w owym czasie rozrosła się niepomiernie. W 1319 roku Gedymin całą zimę tu przepędził, czyniąc przygotowania na podbój Wołynia, którego następnie dokonywał z pomyślnym wynikiem. Z czasem Brześć staje się dziedzictwem bohaterów Litwy—Kiejstuta i Witolda, którzy tu nieraz przybywali dla wypoczynku na czas dłuższy, pomiędzy jedną a drugą wyprawą wojenną. Kiejstut w podziale ojcowskiego spadku po Gedyminie otrzymał ziemię Brzeską, lecz Kazimierz Wielki, król Polski, pragnąc rozszerzyć granice Państwa i zabezpieczyć się od napaści Litwy, łamiąc jednocześnie jej potęgę—opaniował Wołyn, a zarazem i księstwo Brzeskie w 1349 r. W następnym 1350 r. wybuchła dwuletnia wojna Polaków z Olgierdem w. ks. litewskim, który Brześć odebrał, a w 1351 r. na mocy traktatu ziemia ta znów do Kiejstuta wróciła. Wreszcie po wojnie Polskiej z Lubartem Gedyminowiczem, traktatem z r. 1366, ziemię Brzeską ostatecznie przyznano Litwie. W roku 1386 w. ks. litewski Jagiello powołany został na tron Polski, pozyskawszy rękę Jadwigi, królowej polskiej i w tymże roku ziemię ruską, a więc i Brześć, na mocy unji osobistej, zostały związane na zawsze z Polską. W roku 1390 Jagiello nadał miastu prawo Magdeburskie, a w 1409 odbył tu zjazd tajemny z ks. Witoldem i sultanem kipczańskim, Saladynem, którego wynikiem było wiekopomne zwycięstwo nad Krzyżakami na polach Grunwaldu w 1410 r.

Książę Witold najwięcej przyczynił się do podniesienia Brześcia. Budował tu świątynię, obdarowywał miasto posiadłościami, przyrównał je w przywilejach z Lublinem. Pograniczne położenie Brześcia pomiędzy Litwą a Polską, stosunki z którą stawały się coraz ciśniejsze—podniosło bardzo wydatnie znaczenie Brześcia. Tu w 1440 r. wyniesiono Kazimierza Jagiellończyka na wielkie księstwo litewskie; tu tenże Kazimierz, obrany już królem polskim, w 1446 r. odbywał naradę z senatorami w sprawach Wołynia, a w 1454 r. z panami litewskimi o stanowczy udział w wojnie pruskiej. Odtąd Brześć stawał się coraz częściej miejscem obrad wzajemnych obu połączonych narodów od czego wzrastał we wpływy i bogactwa.

Ten pomyślny bieg dziejów miasta przerwany został najściem Tatarów 1500 roku. Miasto wtedy bardzo ucierpiało. W 1505 r. król Aleksander Jagiellończyk na zjeździe w Brześciu przyjmuje uroczyste chana kipczańskiego, Szachmata, szukającego pomocy króla. Dzięki owym częstym zjazdom panujących w murach Brześcia, miasto nabierało szczególnej wagi politycznej i obdarzane bywało nowymi przywilejami. Zygmunt I na sejmie panów litewskich w 1511 r., odbytym w Brześciu, potwierdza i rozszerza dawne przywileje miasta i uposaża nowymi zdawna tu osiadłych żydów. Powodowani bystrym zmysłem handlowym, obrali sobie żydzi od najwcześniejszych lat Brześć na jedno z najruchliwszych ognisk swych operacji pośród rozległego państwa Jagiellonów. Wjodąc ożywione i szczęśliwe transakcje handlowe, w miejscu tak ważnych skupień najznakomitszych osobistości owego czasu, gdzie wyrabiała się doniosłe akty polityczne—doszli żydzi wkrótce do posiadania wielkiej zamożności, czego dowodem była synagoga, jaką tu w swoim czasie wzniesli, podobno

najwspanialsza w Polsce. Zygmunt I pozwolił im właśnie w 1511 r. odnowić tę świątynię. W owej epoce należał Brześć do najludniejszych i najbogatszych miast w kraju.

Zygmunt August również jak i ojciec względny był dla Brześcia, w którym w 1544 r., na sejmie walnym, tu odbytym, otrzymał za życia króla wielkorządztwo Litwy.

Lecz najbardziej przyczynił się do kulturalnego rozwoju miasta starosta tutejszy, sławny Mikołaj Radziwiłł. On to założył tu znakomitą drukarnię, z której wyszła w 1563 r. znana biblia, Radziwiłłowska zwana. W 1569 r., na mocy Unji Lubelskiej, połączono Litwę z Polską w jedną Rzeczpospolitą, Tegoż roku Brześć staje się stolicą Województwa Brzesko-Litewskiego; w tym też czasie zostaje mu dodaną nazwa „Litewskiego“ dla odróżnienia go od Brześcia Kujawskiego, będącego siedzibą Województwa Brzesko-Kujawskiego. Miasto poczęło się rozrastać i rozbudowywać w niezwykłym tempie. Powstały wspaniałe klasztory: bernardynów, jezuitów, trinitarzy; sławny kanclerz litewski, Leon Sapieha, wznosi tu kolegium jezuickie ze szkołami.

Wielki pożar 1613 r. spustoszył część miasta, i powstrzymał dalszy rozwój tegoż na czas pewien.

Lecz największego rozgłosu historycznego nabrał Brześć od synodów duchowieństwa greckiego, odbytych tu w 1590, 1594 i 1596 r., skutkiem których była unja obrządku wschodniego i łacińskiego w granicach Rzeczypospolitej, zwana powszechnie Unją Brzeską. Na pamiątkę oraz na utwierdzenie tego aktu niezmiernej doniosłości metropolita unicki, Rutski, założył tu klasztor bazylianów.

Za panowania Jana Kazimierza, wśród klęsk wojennych całego państwa, poczęł upadać i Brześć. W 1657 r. miasto zajął i zrabował Rakoczy z Karolem Gustawem szwedzkim. Ten ostatni, oceniając wybitne strategiczne położenie Brześcia, polecił opracować plan nowych fortyfikacji tegoż. Po oczyszczeniu kraju od obcego najazdu, zajął się gorliwie Jan Kazimierz podźwignięciem podupadłego Brześcia, obdarzając go pewnym przywilejem, który podniósł stan majątkowy miasta i pozwolił mu się odbudować. Miasto znów poczęło się wznosić. Powstały nowe klasztory: bernardynek, brygidek, dominikanów; wzmocniono i opatrzono zamek. W 1706 r. znowu Brześć zostaje zajęty na czas pewien przez Szwedów.

Po śmierci Augusta III Brześć był przez czas niejaki punktem środkowym konfederacji, zawiązanej w 1764 r. celem oparcia się naporowi Rosji, dążącej do rozczłonkowania Rzeczypospolitej. Czasu Konfederacji Bałskiej Brześć zajęli w 1769 r. Puławscy. W 1792 r. odbywał tu narady obóz Targowiczan, nim się przemieścił do Grodna, gdzie pod grozą bagnatów rosyjskich przypieczętował haniebnym aktem gwałtu, narzuconym Polsce przez trzech ościennych zaborców, akt rozbioru Rzeczypospolitej Polskiej, na którym położył swój podpis. Brześć, jak i większa część kraju, dostał się pod panowanie Rosji. Ta ostatnia stawiając na pierwszym planie uznawane zawsze i przez wszystkich strategiczne warunki Brześcia, położonego wśród błot, przedewszystkiem na ten charakter miasta, jako ważny punkt oporu militarnego, położyła nacisk, usuwając na bok wszelkie inne względy, które przeciwstawiać się mogły urzeczywistnieniu planów wojskowych.

Postanowiono stworzyć tu pierwszorzędną fortecę i to był cel najważniejszy.

Przeszkadzało tej idei istniejące tu od wieków miasto z licznymi mieszkańcami, z dziesiątkami wspaniałych świątyń i szkół publicznych. Mała przeskoda. Miasto zburzone. Zniesiono lub przystosowano kościoły na użytek przyszłych gmachów fortecznych. W 1831 r., na gruzach starego Brześcia, stanęła forteca. Kościół i klasztor bernardynów i bernardynek przerobiono na korpus kadetów; augustjanów—na komitet fortecznych inżynierów; trynitarzy—na koszarę roboczej rotę; brygidek—na więzienie dla rotę areztantekiej; kolegium jezuickie—na mieszkanie komendanta twierdzy; bazylianów—na koszarę artylerji. Zaś kościół farny (parafjalny), trzy cerkwie unickie, monastyr zakonników prawosławnych i kościół reformowany—zupełnie zostały zburzone. Tylko kościół dominikański pozostał naraźnie na czas pewien lecz i ten wkrótce został zniesiony.

Po takim doszczętnem zburzeniu miasta, wysiedleni mieszkańcy tegoż przenieśli się na wyznaczone z góry tereny, o ćwierć mili od dawnego Brześcia, i poczęli budować się na nowo. Tak powstało nowe przedmieście, na prawym brzegu Muchawca, zwane Kobryńskiem, które dało początek nowemu miastu.

Lecz wskutek surowego rygoru fortecznego, którego interesom podporządkowywało się wszystko, przedmieście to było w przeważnej części drewniane.

Po drugiej stronie twierdzy, na lewym brzegu Muchawca, z czasem powstało przedmieście Wołyńskie.

Po tem zburzeniu starego świetnego Brześcia nigdy już miasto nie podniosło się do pierwotnego stanu i zamożności. Twierdza przygniatała i paraliżowała stale jego inicjatywę w kierunku rozszerzania się, dozwalając jedynie budowanie domów drewnianych, wyjątkowo murowanych, lecz ograniczonej wysokości. Tym sposobem nowy Brześć był przeważnie drewniany i nosił charakter czegoś skleconego na prędce, bez śladu swej historycznej przeszłości i architektury, pokrytej patyną wieków, która całkowicie została pogrzebaną, wraz z świetną przeszłością miasta, pod murami twierdzy. Obecny kościół parafjalny Sw. Krzyża został wzniesiony przez skarb rosyjski, w 1856 roku, jako ekwiwalent za zburzone kościoły katolickie.

W kolei wypadków historycznych w r. 1918 został podpisany w Brześciu traktat pokojowy pomiędzy Rosją bolszewicką i Niemcami, mocą którego Brześć dostawał się w posiadanie nowoutworzonej Rzeczypospolitej Ukrainkiej.

Traktat ten, po przegranej przez Niemcy wojnie i następnem zwyciężskim odparciu najazdu rosyjskiego przez Polskę w 1920 r., został anulowany, zaś na mocy traktatu polsko-bolszewickiego podpisanego w Rydze dn. 12 października 1920 r., część złem kresowych, wraz z Brześciem, wchodzących niegdyś w skład terytorjów Rzeczypospolitej Polskiej, została z powrotem przyłączona do Polski.

Jak widać z powyższych dat i faktów historycznych był Brześć czasu swego przeszło 1000-letniego istnienia terenem wielu walk kilku narodów, ubiegających się o posiadanie tego ważnego punktu na drodze swych pochodów zdobywczych i, że początek przyszłego miasta dała Polska pod Kazimierzem Sprawiedliwym, który tu pierwszy wznosił zamek obronny przeciwko wschodniemu sąsiadowi. Dalszy bieg dziejów tego miasta wskazuje, że pod panowaniem Rzeczypospolitej Polskiej i sfederowanej z nią Litwy, Brześć doznawał stale

poparcia panujących, goszcząc często w swych murach wielkich bohaterów obudwu narodów, będąc terenem licznych zjazdów koronowanych władców tego kraju i miejscem poczęcia wielu uchwał i postanowień historycznego znaczenia. Miasto wzrastało w znaczenie niepoślednie w Rzeczypospolitej, rozbudowywało się odpowiednio swemu znaczeniu i bogactwu, zajmowało miejsce jedno z pierwszych pośród pozostałych grodów Państwa Polskiego.

Dopiero Rosja położyła kres tysiącletniemu kulturalnemu dorobkowi miasta, grzebiąc je wraz z szkołami i kościołami pod murami twierdzy.

Miasto w ciągu następnych lat osiemdziesięciu odbudowało się jako tako na nowo, nie wychodząc już nigdy z szczupłych ramek większego prowincjonalnego partykularza, będąc zaledwie miastem powiatowem.

Po raz drugi przejawiał się tu niszczycielski duch Rosji w 1915 r., gdy, pod naporem niemieckiej ofensywy, uchodzące wojska rosyjskie spały miasto, pogrążając mieszkańców w ostateczną nędzę. Fatalizm destrukcyjny wschodniego plemienia dał się głęboko we znaki temu miastu. Rozpoczęła tu swe panowanie Rosja od zburzenia dawnej świetności historycznej Brześcia—odeszła stąd, pozostawiając za sobą perzynę.

Na nas, na Polskę spada teraz, dziejami przekazana nam, rola podźwignięcia Brześcia do dawnej świetności, usunięcia gruzów i rumowisk, pozostawionych nam w spuściznie przez czasowych władców—burzycieli tego, cośmy tu przed wielu wiekami wzniesli.

Tego dziejowego posłannictwa swego podejmuje się znów zmartwych powstała Rzeczpospolita Polska i oto po wielu latach obcego najazdu, wskrzeszając to, co niegdyś tu było, powołuje do życia Województwo Poleskie z tymczasową siedzibą w Brześciu. Tym sposobem Brześć znów wstępuje na drogę dawnego znaczenia, po której szedł pod opieką Bolesławów, Kazimierzów, Jagiełłów i tych wielkich królów polskich, pod którymi opływał w zaszczyty i dostatki.

Tomasz Świętochowski.

SPRAWA URZĘDNICZA, A INTERES PAŃSTWA.

Niema prawie dnia, aby w prasie codziennej nie było chociażby jednego artykułu na temat urzędników państwowych.

Organy wszystkich kierunków przewietrzają tę sprawę z wielu stron, rozmaicie argumentując, pod różnymi adresami kierując swe narzekania, rady i pogróżki, jednak wszystkie te organy stwierdzają jednomyślnie, że kwestja doli urzędnika państwowego doszła dzisiaj do swego kulminacyjnego punktu, do szczytu nad przepaśćią.

Jedni walą góry zarzutów pod nogi Rządu i Sejmu, inni znów twierdzą, że urzędniczy świat nie wart jest i tego, co mu dano, uogólniając sporadyczne ciemne wypadki; wreszcie większość prasy powstaje przeciwko nadmiernej liczbie urzędników państwowych i zasadom statyzmu.

Wszyscy czują, że jest źle i wyszukują winnych obecnego położenia, a wina nie leży w jednost-

kach, a w zasadach i społeczeństwie samem. Zdaje mi się, że nie będę dalekim od prawdy, jeśli powiem, że błędem jest stosować bieg spraw do teorii, choćby idealnych, ignorując prawa realnego życia i jego warunki. W zasadzie wszyscy obywatele demokratycznego państwa winni być równymi wobec prawa: żadnych przywilejów! Dla tego też klucze oczy wszystkich ustawa mieszkaniowa, zezwalająca na rekwizycję mieszkań dla urzędników państwowych, wielu znów sarka na „deputaty“ zarówno wojskowe jak i urzędnicze, inni znowu piętnują przywileje kolejowe urzędników i wojskowych i t. d. I czy nie słusznie? Bezwarunkowo, w zasadzie ci malkontenci mają wystarczające powody do narzekania. Jakże-to w państwie konstytucyjnym mogą istnieć takie prawne sprzeczności? Najprościej więc byłoby te wszystkie niedemokratyczne udogodnienia skasować, a sprawę postawić tak: państwo bierze pracę, a daje wynagrodzenie w gotówce i koniec. Ale tu wchodzi w grę „życie“. Ono stawia Rząd w tak trudną sytuację. Waluta. Chwiejny stan naszej marki zmusiłby Rząd, który chciałby stosować się bezustannie do jej niżkowych wahań, przy regulacji płac urzędniczych według wartości np. rubla złotego, do opierania się na płynnym budżecie, co jest niemożliwe, lub też do ograniczania się bardzo krótkim okresem budżetowym i posiłkowania się kilkunastorazowym w roku zatwierdzeniem nowych dodatkowych źródeł podatkowych, lub coraz to nowych miliardowych emisji banknotów, obniżających i tak już niski poziom marki polskiej. Rząd więc, a raczej Ministerjum Skarbu, nie mogąc stosować się do powyższych alternatyw, zmuszone jest trzymać się w ramach budżetu, utrzymywać „status quo“, zwracać się już w ostatecznych momentach do Sejmu o zatwierdzenie znacznie spóźnionych paljatywów w postaci podnoszenia mnożnika. A takie spóźnione półśrodki fatalnie odbijają się na ogóle urzędników państwowych, którzy z jednej strony są narażeni na zarzuty ze strony społeczeństwa, a z drugiej nie mogą uzyskać należytej oceny ich pracy od Rządu, walczącego z olbrzymimi trudnościami.

Sprawa cała sprowadza się do apelu pod adresem społeczeństwa, które winno pamiętać, że urzędnik, który w znacznym odsetku pracuje idealowo i stara się swą pracą cicha, a mozołną wydzwignąć gmach państwowości polskiej pomimo wszelkich oporów, winien być dzisiaj otoczony specjalną opieką ze strony społeczeństwa, opieką wyrozumowaną nakazem chwili. Obecnie, gdy stanie się wiadomem ogółowi, że urzędnikom zostały przyznane pewne, nieznaczące dodatki,—na tę wiadomość reaguje on ogromną zwyżką cen artykułów pierwszej potrzeby, nie będąc do tego zmuszonym spadkiem marki. Mieszkań dla urzędników niema dotąd, dopóki nie zastosuje się ustawy o rekwizycji, gdyż znaczna większość właścicieli nieruchomości, z powodu głodu mieszkaniowego, zawiera dobrowolne umowy z osobami, lub instytucjami prywatnymi, które oczywiście mogą zapłacić sumy lichwiarskie. Urzędnik państwowy jest dzisiaj synonimem nędzarza, jednostką zaledwie tolerowaną, obywatelem ostatniej kategorii. Okropne wprost warunki klasy urzędniczej pogarszają się z dniem każdym, stawiają nawet jednostki ideowe przed wątpliwością, czy warto poświęcać swój czas, pracę, obowiązki rodzinne, słowem wszystko dla społeczeństwa, które, nie doceniając istotnej sytuacji, ma na ustach tylko narzekania, protesty i skрги, na tych właśnie, którzy pracują nad zabezpieczeniem ich praw, porządku i bezpieczeństwa. Społeczeństwo

zapomniało o tem, że niema prawa, któreby jednocześnie nie nakładało obowiązków. Otóż jedynym z takich obowiązków jest obecnie nietylko wywarcie przez prasę i Sejm nacisku w celu gruntownej poprawy losu urzędnika państwowego, lecz także każdy z obywateli pojedynczo winien czynem dowieść, że ocenił sytuację i usuwać z drogi te trudności, jakie uniemożliwiają byt i pracę dla kraju temu urzędnikowi—obywatelowi.

Narzekać na Rząd i urzędników wtedy, gdy wre praca twórcza od podstaw, praca wśród piętrzących się oporów wewnętrznych i zewnętrznych—niegodnym jest prawdziwego obywatela i Polaka.

Kronika miejscowa.

Odsłonięcia tablicy pamiątkowej na cześć p ległych harcerzy.

W dniu 16/IV. r. b. o godzinie 7 wieczorem odbyło się w Brześciu n/B. odsłonięcie tablicy pamiątkowej na cześć młodych bohaterów-harcerzy okręgu Polesko-Podlaskiego, którzy zginęli na polu walki w obronie wolności Ojczyzny.

Licznie zebrani uczestnicy tego obchodu zgromadzili się w sali gimnazjum im. Traugutta obok kaplicy, gdzie ks. Szczerbicki, Dyrektor Gimnazjum i Komendant Okręgowy Harcerzy odprawił żałobne nabożeństwo za dusze poległych.

Druga część uroczystości, mianowicie samo odsłonięcie tablicy nastąpiło w sali Inspektoratu Harcerskiego. Ks. F. Szczerbicki scharakteryzował ostatni okres rozwoju harcerstwa w Polsce i zwrócił uwagę audytorjum na znaczenie tego ruchu. Mówiąc o pracy harcerskiej nad przygotowaniem Polsce prawdziwych obywateli mówca ilustrował wynik tej pracy, odsłaniając tablicę z wyrytym na niej szeregiem nazwisk poległych harcerzy z okręgu Polesko-Podlaskiego.

Pomiędzy nazwiskami młodocianych bohaterów znajdują się i nazwiska brzeskich harcerzy, uczniów miejscowego gimnazjum: ś. p. Saskiego, Moscickiego i Kozłowskiego.

Po przemówieniu Ks. Szczerbickiego kolejno zabierali głos harcerze—ochotnicy, którzy na froncie dzielili trud i znoje z poległymi towarzyszami broni. Szczególniejszą uwagę obecnych zwróciło przemówienie harcerza-ucznia p. Choromańskiego, który naszkicował obraz trudów kolegów-żołnierzy i ich śmierci ofiarnej.

Uroczystość zakończyły deklamacje harcerek oraz chór harcerski odśpiewaniem żałobnej improwizacji: „na krwawy bój. . .“

Uroczystość przekazania Szpitala Belgijskiego w Brześciu n/B. Polskiemu Tow. Czerw. Krzyża.

W dniu 17 kwietnia odbyło się przekazanie Szpitala Belgijskiego w Brześciu n/B. Polskiemu Tow. Czerw. Krzyża w osobach przybyłych specjalnie w tym celu z Warszawy Gen. J. Hallera, Prezesa P. T. C. K. i członków Zarządu: Baronowej Bispingowej, D-ra Wichowskiego i p. Jankowskiego. Przybyli goście udali się do szpitala, gdzie już oczekiwali na nich przedstawiciele Belgijskiego Czerwonego Krzyża. personel

szpitala, oraz ks. Puzyna, Pełnomocnik P. T. C. K. przy Misji Belgijskiej. O godz. 10-ej rano udano się wspólnie na zwiedzanie miasta. Odwiedzono ochronki katolickie i żydowskie, przytułek dla starców, szpital izraelski, potem samochodami całe towarzystwo udało się do Obozu Warownego; w twierdzy obejrzano salę posiedzeń z napisem Trockiego: „Ni mir ni wojna“, laboratorium antyksięgosuszowe, poczem wszyscy wrócili na uroczystą Mszę św. do Szpitala Belgijskiego. Mszę celebrował syn emigranta polskiego, ks. Sawiński, przybyły z Belgii, który wygłosił następnie podniosłe patryotyczne przemówienie w języku francuskim. Skauci, zebrani w kaplicy szpitalnej, odśpiewali Hymn polski, a potem zadziwili Misję Belgijską, gdy przekonano się, że, mimo tak młodego wieku, wszyscy prawie siedzieli w okopach i osobiście uczestniczyli w walkach ostatnich z bolszewikami. Zwiedzono szczegółowo Szpital Belgijski, mający być oddany za chwil kilka Polskiemu Towarzystwu Czerwonego Krzyża. Następnie odbyło się posiedzenie w tej sprawie, podczas którego p. Didier, Prezes Belgijskiego T. C. K., odczytał akt zdawczy oraz wygłosił okolicznościowe przemówienie w języku francuskim, na które odpowiedział po francusku gen. Haller. Z kolei przemawiał p. Wojewoda Poleski i przedstawiciel wojskowości, wyrażając wdzięczność i podziękowanie Belgijskiemu Tow. Czerw. Krzyża w osobach jego przedstawicieli, zaś Belgijczycy życzyli nam dalszej owocnej pracy na tej wysuniętej na Kresach placówce.

O 1-ej odbył się wspólny obiad w restauracji „Hotel Polski“, wydany przez zarząd m. Brześcia, na który zaproszono personel szpitala i gości warszawskich. W czasie obiadu gen. Haller toastował na cześć Narodu Belgijskiego i Króla; Pan Wojewoda w swem przemówieniu przedstawił dlaczego dla nas tak bliską jest Belgja: bo narówni z Polską najwięcej ucierpiała w tej wielkiej wojnie; poczem wznosił okrzyk: „cześć niech będzie mężnym Belgijczykom, którzy z taką bezinteresownością, odwagą, a zarazem i sumiennością niesli pomoc naszym walczącemu żołnierzowi“. Odpowiadali po francusku p. Didier i p. Luis Celen, vice-prezes B. T. C. Krzyża. Następnie przemawiał Prezydent miasta p. Niemcewicz, wyrażając swój żal, że Szpital z początku natrafił na pewne trudności instalacyjne, ze względu na brak odpowiedniego lokalu z powodu zniszczenia miasta. Pod koniec przemówienia wniósł p. Prezydent zdrowie tych dzielnych sióstr miłosierdzia, które z takim zaparciem się pracowały, mimo iż niektóre, przy spełnianiu swych samarytańskich obowiązków, zapadły na ciężki tyfus plamisty. Potem przemawiał jeszcze p. Piolunowski, vice-prezes T-wa „Pro Polonia“ w Brukseli i podpułkownik Misji Francuskiej. Po obiedzie udano się w samochodach na zwiedzenie zniszczonych przez wojnę wsi i okolic Brześcia, oglądano też forty pod miastem, zamieszkałe przez emigrantów z Rosji Sowieckiej. Miasto raz jeszcze przyjmowało wszystkich herbata w gmachu Magistratu, wieczorem zaś odbył się w teatrze miejscowym koncert stowarzyszenia śpiewaczego pracowników kolejowych „Echo“ w Brześciu, z występami gościnnymi prof. K. Pomiana i vice-dyrektora Lutni Warszawskiej p. Bronisława Strzyżkowskiego. Po przedstawieniu, na którym część towarzystwa była obecna, przedstawiciele Belgji, za wyjątkiem dwóch osób pozostałych w Brześciu jeszcze na czas pewien, oraz personel szpitala, wyjechali z Brześcia.

Posiedzenia organizacyjne P. A. K. P. D.

W dniu 19 b. m. odbyło się w sali Gimn. im. Traugutta zebranie organizacyjne Polsko-Amerykańskiego Komitetu Pomocy Dzieciom na okręg Brzeski z udziałem zaproszonego Wojewody Poleskiego, p. Walerego Romana.

P. Górski, Inspektor rejonowy P. K. P. D. zagał posiedzenie, wyjaśniając cel zebrania. Celem tym jest podniesienie działalności Komitetu przez rozszerzenie działów tej organizacji; dla tem szybszego zrealizowania powyższej sprawy, Komitet zaprosił do swego grona p. Wojewodę, prosząc go jednocześnie by przewodniczył zebraniu.

P. Śmigiełski, Inspektor Naczelny P. K. P. D. skreślił historję rozwoju akcji pomocy dzieciom w Polsce, poczem zaproponował zgromadzonym, w im. Amer. Kom. Pom. Dz., powołanie na honorowego Prezesa T-wa pana Wojewodę, a to celem pobudzenia do intensywniejszej pracy i większego rozwoju T-wa w okręgu Brzeskim. Wniosek ten przyjęty był jednogłośnie.

Następnie Prezes honorowy T-wa i przewodniczący zebrania, p. Roman, zarządził wybór prezydium Komitetu, t. j. Prezesa, Zastępcy, Sekretarza i Sekretarza. Powołani zostali p. Żyliński, p. Narbutt, protorej Żukowski, Kurator Szkolny p. Wolbek, Vice-Prezydent m. Brześcia, p. Wiśniewski.

Na kandydatów zaproszono ks. Szczerbickiego i p. Ignatową.

W toku dyskusji postanowiono utworzyć 2 sekcje:

1) Lekarsko-hygieniczną, do której zostali wybrani: D-r. Pólikowski, Naczelnik Wydz. Zdrowia Publ. Polesk. Urz. Wojew., Dr. Selicki, lekarz powiatowy, i p. Ignatowa;

2) Sekcję ogólnowychowawczą, w skład której weszli: p. Janowa Sienkiewiczowa, p. Helena Parymończykówna, p. Stefania Kozłowska, insp. szkolny p. Hruszewski i prof. Bigalkie.

P. Śmigiełski zaznaczył, że nowoukonstytuowany Komitet ma wszelkie warunki wydajnej pracy, bowiem Dr. Kaffey, insp. Amer. Czerw. Krzyża, przyrzeka pomoc Komitetowi w postaci lekarstw i urzędzenia niezbędnych ambulatorjów dla biednych dzieci, zaś p. Herbert Hoover obiecał dla dzieci kresów nieograniczoną a niezbędną ilość produktów.

Po wyczerpaniu wszelkich spraw, związanych z dokonaną reorganizacją Komitetu, p. Roman, zamykając posiedzenie, wniósł okrzyk na cześć dobroczyńcy dzieci—p. Herberta Hoovera.

Z Kasy Pracy przy więzieniu w Brześciu n.B.

Redakcja „Dziennika Urz. Wojew. Polesk.“ otrzymała następujący komunikat z prośbą o umieszczenie:

„Przy więzieniu w Brześciu zorganizowaną została Kasa Pracy więźniów, przy której otworzono warsztaty: szewski, krawiecki, śl. sarski, stolarski i bednarski. Wkrótce otworzone zostaną prócz tego warsztaty—kolarski i koszykarski.

Z uwagi iż roboty te wykonywane są li tylko przez więźniów—specjalistów. Kasa Pracy może przyjmować wszelkie obstalunki, wchodzące w

zakres wymienionych rzemioł, znacznie taniej, t. j. o 50—60% niżej cen rynkowych.

Dodać należy, że dobroć samej roboty w niezem nie ustępuje wytwórczości prywatnych pracowni.

Niezależnie od tego, mogą być wynajmowani więźniowie i do innych robót na mieście“.

Wzmianka informacyjna.

Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w porozumieniu z ministrem Spraw Wewnętrznych, z dnia 8 marca 1921 r. na Województwa Białostockie, Kieleckie, Łódzkie, Lubelskie i Warszawskie rozszerzono niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 2 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 49 z 1920 r. poz. 302 art. 1—14 włącznie oraz art. 32) dotyczące walki z zarazą płucną u bydła rogatego i na inne kategorie zwierząt domowych, a mianowicie: na konie, owce, kozy i trzodę chlewną.

Obwieszczenie.

Poleski Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że dnia 20-go sierpnia r. b. o godzinie 12-ej, w siedzibie Urzędu Starostwa Łuninieckiego w m. Łunińcu, drogą przetargu ustnego, poprzedzonego konkursem ofert, będą wypuszczone w dzierżawę rybołówstwa w następujących wodach dzikich, pozostających pod zarządem państwowym:

Powiat	Gmina	Miejscowość	Średnia suma przesterżeni w wodnych.	Konkurs ofert rozpocząć się od godziny w funtach ryby.	Wysokość wadjum	Termin dzierżawy
Łuniniecki	Łachwa	Łachwa	80	1600	20.000 Mk.	Do dn. 20:8 1922 r.
„	Chorska	Siemigószczyce	180	3600	60.000 „	„
„	Chorska	Maliszewo	30	600	10.000 „	„

1) Reflektanci winni złożyć wadjum, oraz oferty opłacone podatkiem stemplowym od podania i załączników, na dzierżawę wyżej wymienionych wód w Urzędzie Starościńskim (Referat Rolny) w Łunińcu do dnia 19 VIII włącznie do godziny 14-ej, w kopertach zapieczętowanych z napisem: „Oferta na dzierżawę rybołówstwa“ i nazwą miejscowości, na który obiekt oferta jest składana (na każdy oddzielnie).

2) Oferty mają zawierać: a) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania ofertanta. b) wskazanie słowami ceny dzierżawnej określonej w funtach ryby — szczipaka około funtowej wielkości przeliczanej później na 60% średniej ceny hurtowej, płaconej loco Warszawa przez Związek Producentów Ryb w Warszawie w czasie 1—23 grudnia 1921 roku, c)

stwierdzenie przez ofertanta o zapoznaniu się z warunkami przetargu i dzierżawy, oraz zobowiązania się wykonania tych warunków.

3) Bliższe warunki dzierżawy są do przejrzania w Brześciu w Wydziale Rolnictwa i Weterynarii przy Województwie Poleskiem i w Referacie Rolno Starostwa Łuninieckiego.

4) Po otwarciu ofert w dniu 20 VIII r. b. o godz. 9-ej, natychmiast zapadnie decyzja Komisji o dopuszczeniu do udziału w przetargu ustnym, przytem Komisji przysługuje prawo usuwania ofertantów od przetargu ustnego.

5) Po przetargu ustnym Komisji przysługuje prawo wyboru dzierżawcy z pośród reflektantów, niezależnie od zadeklarowanej tenuty i bez podawania motywów.

6) Ofertantom, którzy nie zostali dopuszczeni do przetargu ustnego, lub dzierżawy nie otrzymali, wadium będzie zwrócone, bez doliczania jakiegokolwiek procentów.

7) Przedstawicielom Kontroli Państwa i Skarbu służy prawo zaskarżenia przetargu w ciągu 7-miu dni od dnia przetargu.

Brześć nB. dnia 15 VII—1921 roku.

Wojewoda:

(—) *Walery Roman.*

OGŁOSZENIA O ZAGUBIONYCH DOKUMENTACH.

Zaginęło zaświadczenie wydane w 1921 r. przez Starostwo Pińskie na imię Abrama—Hirsza Łuckiego, lat 47, zamieszkałego w Pińsku ul. Ślobodska Nr. 22.

Zaginął dokument Nr. 77.III. 83I wydany przez Starostę Brzeskiego (w sprawie poddaństwa) na imię Ludwika Smolskiego.

Zaginęła legitymacja wydana na imię Borisa Szejda, zamieszk. we wsi Radwanicze, pow. Brzeski.

Zaginął paszport wydany przez Policję w Brześciu nB. na imię Alty Rubinsztein zamieszk. w Brześciu nB, ul. Mikołajewska Nr. 36.

Zaginęła legitymacja służbowa Nr. 1908 z fotografią, wydana na imię Anny Zdanowiczówny, nauczycielki szk. powsz. w Bohdinkach, pow. Brzeski.

Zaginęła legitymacja polska, wydana przez policję w Brześciu nB. w 1920 r. na imię Cyrli Kiempe, zamieszk. w Brześciu nB. ul. Grajewska Nr. 10.

Zaginął dowód osobisty, wydany przez Gminę Żydowską w Brześciu nB. na imię Icka Klejnmanna, zamieszk. w Brześciu nB ul. Listowskiego Nr. 118.

Skradziono paszport, wydany przez wójta gminy Domaczewskiej. pow. Brzeskiego, na imię Adolfa Ryla, zamieszk. we wsi Nejbrow, gm. Domaczew.

Zaginęła legitymacja, wydana na imię Włodzimierza Rybnikowa, zamieszk. we wsi Romejki, gm. Horodzieje, pow. Sarnieński.